

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΗΣ-ΙΟΥΝΗΣ 2015 ΑΡ. ΦΥΛ. 507, € 1,50

Το “Όχι” της 5 Ιούλη σηματοδοτεί έξοδο από την Ευρώπη, πείνα, δικτατορία και υποδομήωση στη ναζιστική Ρωσία

Το αποτέλεσμα του βρώμικου δημοψηφίσματος είναι εντελώς σύμφωνο με τη φύση του: Ο φασισμός της κυβέρνησης, που το σκαρφίστηκε και το εκτέλεσε σε μια βδομάδα ποδοπατώντας κάθε έννοια δημοκρατίας παραπλάνησε όπως και στις εκλογές του Γενάρη το λαό βάζοντάς του ένα απίθανο ερώτημα: Θέλει πιο πολλή λεφτά ή πιο λίγα από τους “ευρωπαϊούς εκβιαστές” του που του τα χρωστάνε; Τι προτιμάει; Να είναι περήφανος και να ζήσει καλύτερα ψηφίζοντας για το πρώτο, η να ταπεινωθεί, να νικηθεί και να φτωχύνει ψηφίζοντας το δεύτερο;

Η αντιπολίτευση όχι μόνο συμμετείχε αμέσως στο παράνομο δημοψήφισμα αλλά και αποδέχτηκε αμέσως το βρώμικο, μη πραγματικά διλημματικό τρόπο τοποθέτησης του ζητήματος και πρότεινε στο λαό να ψηφίσει το δεύτερο, δηλαδή να ζητήσει πιο λίγα λεφτά και να ρίξει λίγο τα μούτρα του στους “εκβιαστές”, γιατί δεν είναι αρκετά δυνατός για να τα βάλει μαζί τους, και ότι αν τα βάλει μαζί τους θα πάθει τα χειρότερα.

Τελικά ο λαός διάλεξε σαφώς την “επαναστατική” απάντηση, και είπε περήφανα “όχι” στη “ραγιαδική ευρωπαϊκή αντιπολίτευση” του παλιού μνημονιακού πολιτικού κόσμου. Και είπε “όχι” ακριβώς γιατί αυτός ο κόσμος σαν κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, του έχει πει πολλές φορές το ίδιο πράγμα εδώ και πέντε χρόνια, δηλαδή ότι όλες οι άλλες 18

χώρες, υπό την ηγεμονία της Γερμανίας, ασκούν πράγματι εκβιασμούς στη “μικρή και πάντα αδικημένη Ελλάδα”. Αυτοί βέβαια του δήλωναν ότι ήταν υποχρεωμένοι να υποχωρήσουν στους “εκβιαστές” και να υπογράψουν τα μνημόνια τους για να πάνε αύριο καλύτερα. Όμως κάθε φορά πήγαιναν όλο και χειρότερα.

Βεβαίως κανείς δεν είχε πει σε αυτούς τους ανθρώπους -εκτός από τη μειοψηφία στην οποία μπορούσε να απευθυνθεί η ΟΑΚΚΕ- ότι αυτή η χειροτέρευση δεν οφειλόταν κυρίως στα μνημόνια των δανειστών αλλά στο βιομηχανικό σαμποτάζ των κυβερνήσεων των διαφόρων κατά καιρούς “ναι” και ιδίως των δημαγωγών των μόνιμων “όχι” που εμφανίζονταν σαν προστάτες της φτωχολογίας. Έτσι αυτοί οι τελευταίοι πήραν τελικά την εξουσία, δηλαδή δικαιώθηκαν οι πιο λυσσασμένοι κα-

ταστροφείς της σύγχρονης βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής, της έρευνας και της τεχνολογίας χάρη στις κυβερνήσεις των “ραγιαδών της Ευρώπης”. Στην πραγματικότητα ο λαός είπε με το “όχι” για μια ακόμα φορά ζήτω στους χειρότερους εχθρούς του, δηλαδή σε αυτούς που ουσιαστικά πρωταγωνίστησαν στη δημιουργία της ανεργίας και της πείνας του. Έτσι πίστεψε ότι οι χειρότεροι εχθροί του είναι οι 18 χώρες της ΕΖ που στην πραγματικότητα έχασαν εκατοντάδες δις για να δανείσουν τη χώρα του.

Έτσι μόνο μπορούμε να εξηγήσουμε πως αυτό το 60% προσκολλήθηκε τόσο πολύ στους αρχισαμποταριστές και απατεώνες του αντιευρωπαϊκού “όχι”. Μάλιστα αυτή η σχέση, που αναπτύχθηκε σταδιακά εδώ και 5 χρόνια, έγινε στενότερη τους τελευταίους μήνες επειδή για πρώτη φορά αυτός που είπε “όχι” προεκλογικά είπε “όχι” και μετεκλογικά. Έτσι πίστεψε ότι ο Τσίπρας ήταν ο πρώτος συνεπής πρωθυπουργός “του λαού”. Δεν θα αργήσει να μάθει ότι η αντιευρωπαϊκή “συνέπεια” αυτού του πονηρού πρακτορίσκου είναι μια άλλη βρώμικη τακτική του ίδιου αφεντικού. Ο Τσίπρας είναι ο ιδανικός πράκτορας για την περίοδο μετά την εισβολή της

Ρωσίας στην Ουκρανία. Οι άλλοι (Σημίτης, Καραμανλής, ΓΑΠ, Σαμαράς) ήταν οι ιδανικοί πράκτορες για την περίοδο που προηγήθηκε της εισβολής.

Να γιατί το 60% έμεινε μαζί με τους σοσιαλφασίστες αυτούς ακόμα και όταν ενώθηκαν με τους ναζιστές στον κοινό εθνικό αγώνα για το “όχι”. Βέβαια αυτό το πλήθος είχε εκπαιδευτεί από το 1992 να εγκαταλείπει την ταξική και πολιτική δημοκρατική συνείδηση του στα εθνικά και στα επιλεκτικά αντικαπιταλιστικά μέτωπα στα οποία το καλούσε η ψευτοαριστερά. Είχε μάθει ότι δεν υπήρχε πρόβλημα να είναι ενωμένος με τους ναζί στο μακεδονικό, στο σερβοβοσνιακό, και πάνω απ’ όλα στους “αγανακτισμένους”. Κυρίως είχε μάθει να μην νοιάζεται για την παραγωγή, πόσο μάλλον για τις τράπεζες που όταν σε συνθήκες καπιταλισμού κλείνουν, τσακίζουν αυτή την παραγωγή όσο τίποτα άλλο. Βέβαια, θύμωσε για τις ουρές στα ΑΤΜ αλλά αποδείχτηκε ότι πίστεψε τα λόγια των ψεύτικων φίλων του ότι τις τράπεζες τις έκλεισαν οι δανειστές, ακόμα και όταν όλα τα κανάλια έφεραν τους πιο έγκυρους οικονομολόγους καθη-

συνέχεια στη σελ. 9

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΕ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Αποχή στο φασιστικό δημοψήφισμα- φάρσα της 5 Ιούλη

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 28/6/2015)

Για μια ακόμα φορά οι σοσιαλφασίστες της ηγεσίας του Σύριζα βάζουν τη χώρα σε μεγάλες περιπέτειες, τις χειρότερες από κάθε άλλη φορά, όπως βάζουν και την Ευρώπη.

Αν αυτή η συμμορία που κυβερνάει τη χώρα αποφάσιζε ότι βγαίνει από το Ευρώ και από την Ευρώπη και καλούσε το λαό σε ένα δημοψήφισμα με αυτό το ερώτημα, η χώρα μας θα υπέφερε πολύ, αλλά αυτό θα οδηγούσε σε ένα βαθύ ξεκαθάρισμα των πραγμάτων και για τον ελληνικό λαό και για τους λαούς της Ευρώπης. Στην Ελλάδα θα είχαμε έναν ανοιχτό πολιτικό πόλεμο και η Ευρώπη θα είχε να λύσει ένα σοβαρό μεν αλλά οπωσδήποτε στην κύρια πλευρά εξωτερικό ως προς την ίδια ζήτηση.

Όμως η συμμορία όπως πάντα κάνει κάτι που βασανίζει και σαπίζει και τη χώρα μας και την Ευρώπη αφού όχι μόνο δεν οδηγεί σε κανενός είδους ξεκαθάρισμα τα πράγματα, αλλά τα περιπλέκει,

ιδιαίτερα τα περιπλέκει για την Ευρώπη. Και τα περιπλέκει γιατί δεν είναι μόνη αυτή η συμμορία που συμπεριφέρεται έτσι αλλά σε αυτό το παιχνίδι σαν άφθαστος παρτενέρ παίζει και όλη η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση.

Ο Σύριζα λοιπόν μαζί με τη φασιστική κυβερνητική του απόφυση και κυρίως- και εντελώς χαρακτηριστικά- μαζί με τους ναζιστές συμμάχους και προστατευόμενους του, καλεί το έθνος να αποφασίσει μόλις μέσα σε 7 μέρες να απαντήσει σε ένα καταπληκτικό ερώτημα, δηλαδή σε ένα ερώτημα που υπάρχει αλλά και δεν υπάρχει, που είναι γνωστό στους ψηφοφόρους αλλά είναι και άγνωστο, που είναι ένα αλλά είναι και πολλαπλό, που είναι καθορισμένο αλλά μπορεί και να αλλάξει στη διάρκεια του ίδιου του δημοψηφίσματος.

Λέμε ότι το ερώτημα υπάρχει και δεν υπάρχει γιατί η συγκεκριμένη πρόταση των θεσμών υπήρξε, αλλά σήμερα δεν

υπάρχει αφού επίσημα αποσύρθηκε από το Γιουρογκρούπ, λέμε ότι είναι γνωστό γιατί έχει δημοσιευτεί αλλά ελάχιστα ψηφοφόροι θα έχουν το κίνητρο ή την δυνατότητα να το διαβάσουν και να το κατανοήσουν, λέμε ότι είναι απλό αλλά είναι και πολλαπλό, γιατί ναι μεν πρόκειται για ένα και μόνο κείμενο, όμως αυτό αποτελείται από παρά πολλά ποσά και παραμέτρους στις οποίες ο ψηφοφόρος δεν μπορεί να τοποθετηθεί, δηλαδή δεν μπορεί να απαντήσει στο που διαφωνεί και που συμφωνεί, τέλος λέμε ότι είναι καθορισμένο γιατί υποβάλλεται

σαν στιγμιότυπο μιας φάσης μιας διαπραγμάτευσης αλλά που μπορεί ανά πάσα στιγμή να αλλάξει σε μια άλλη φάση της διαπραγμάτευσης οπότε οι ίδιοι οι εμπνευστές του δημοψηφίσματος θα μετατρέψουν το “όχι” τους σε “ναι” όπως, παραδέχτηκαν με τον υπουργό οικονομικών τους μπροστά σε όλη την εμβρόντητη ανθρωπότητα.

Αυτά όλα τα αντιφατικά, είναι εσκεμμένα και οργανωμένα αντιφατικά, καθώς η βασική ιδιότητα που έχει αυτό το δημο-

συνέχεια στη σελ. 11

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Όχι στην κατάργηση του αγωγού ΤΑΡ, σ. 2 • Όχι στη μετατροπή της δίκης της ΧΑ σε αρένα όπου οι κατηγορούμενοι ναζιστές θα γίνουν κατήγοροι, σελ. 3, • Η διπλή τακτική του καθεστώτος ενάντια στη Ευρώπη, σελ. 4, • Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Πούτιν κλιμακώνει τον εκβιασμό της στην ενωμένη Ευρώπη, σελ. 7 • Με άρθρο του θεωρητικού του ρώσικου νεοναζισμού Ντούγκιν, ο Πούτιν προετοιμάζει τη ρώσικη κοινή γνώμη για την αρπαγή της Ελλάδας, σελ. 8,

ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΡΙΖΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΥ ΤΑΡ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΑΓΩΓΟΥ Greek Stream

Πριν ένα περίπου χρόνο η Ρωσία “φεύγοντας” από το διαγωνισμό των ΔΕΣΦΑ-ΔΕΣΦΑ και αφήνοντας τη Socar του Αζερμπαϊτζάν να αποκτήσει το 66% της ΔΕΣΦΑ, κατάφερε να καταστρέψει την κατασκευή του αγωγού Nabucco West που θα μετέφερε το φυσικό αέριο του Αζερμπαϊτζάν στην Ευρώπη μέσω Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Ουγγαρίας με κατάληξη την Αυστρία. Ο αγωγός αυτός θα εξασφάλιζε σε μεγάλο βαθμό την ενεργειακή ανεξαρτησία της Ευρώπης από το ρώσικο φυσικό αέριο και κατά συνέπεια θα αχρήστευε ένα μεγάλο εργαλείο εκβιασμού της Ευρώπης από το ρώσικο ιμπεριαλισμό.

Η Ρωσία μπαίνοντας αρχικά στο διαγωνισμό για την απόκτηση των δύο παραπάνω ελληνικών κρατικών εταιρειών και φεύγοντας σε συνεννόηση με την ελληνική κυβέρνηση από αυτόν, πέτυχε να προωθηθεί από την Ευρώπη ο αγωγός ΤΑΡ -για τη μεταφορά του αζέριου φυσικού αερίου- που στην κύρια πλευρά του θα διέρχονταν από ελληνικό έδαφος. Αυτή η ιδιαιτερότητα της κατασκευής του ΤΑΡ τον έκανε να είναι πιο εύκολα ελεγχόμενος σε ότι αφορά την κατασκευή του από το ρωσόδουλο ελληνικό καθεστώς, αντίθετα από το Nabucco που θα διέρχονταν από χώρες που δεν μπορεί να τις ελέγξει η Ρωσία στον ίδιο βαθμό που ελέγχει την Ελλάδα.

Η έγκριση του ΤΑΡ εκ μέρους της ΕΕ βασίστηκε στη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές της 13-3-2013. Όπως γράφει η σχετική θέση “ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΑΕΡΙΟ ... (7) Νότιος διάδρομος μεταφοράς φυσικού αερίου (“SGC”): υποδομές μεταφοράς φυσικού αερίου από τη λεκάνη της Κασπίας, την κεντρική Ασία, τη Μέση Ανατολή και τη λεκάνη της ανατολικής Μεσογείου προς την Ένωση με στόχο την ενίσχυση της διαφοροποίησης του εφοδιασμού. Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Κροατία, Τσεχική Δημοκρατία, Κύπρος, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ελλάδα, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία”. Έτσι ξεκίνησε η κατασκευή του ΤΑΡ το κόστος του οποίου εκτιμάται σε περίπου 1,5 δις ευρώ και χωρίς καμιά χρηματοδότηση από τον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό. Πρόκειται δηλαδή για μια άμεση ξένη επένδυση από αυτές που έχει επιτακτική ανάγκη η χώρα.

Η βασική αιτία της παραπάνω απόφασης ήταν το γεγονός ότι το ρώσικο κρατικό μονοπώλιο της Gazprom εκμεταλλεύομενο τη μονοπωλιακή θέση του προμηθευτή φυσικού αερίου της ΕΕ πουλούσε ήδη το αέριο σε υψηλές τιμές. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα από τη μια να αναζητήσει η ΕΕ και άλλους εναλλακτικούς παρόχους εκτός της Ρωσίας και από την άλλη πολλοί καταναλωτές φυσικού αερίου να καταφύγουν στη διατιησία και τελικά να πετύχουν μείωση της τιμής αγοράς από τη Gazprom. Η Ελλάδα των ρωσόδουλων ηγεσιών δεν τόλμησε βεβαία να διεκδικήσει ουσιαστικά μείωση της τιμής του αερίου και έτσι το πληρώνει περίπου 35% ακριβότερο από ότι το προμηθεύονται οι υπόλοιποι ευρωπαίοι. Με αυτόν τον τρόπο επιβαρύνεται το κόστος των προϊόντων ιδιαίτερα της βαριάς βιομηχανίας και το μεγαλύτερο μέρος της έχει ήδη κλείσει οδηγώντας την Ελλάδα μισό αιώνα πίσω και σπρώχνοντας στην ανεργία χιλιάδες εργάτες. Είναι αυτή η πιο σημαντική συνεισφορά του ρωσικού ιμπεριαλισμού στην καταστροφή της χώρας μας.

Στην προηγούμενη περίοδο, η Ρωσία εί-

χε προτείνει την κατασκευή του South Stream που θα διερχόταν εξ ολοκλήρου μέσα από τη Μαύρη θάλασσα. Γιαυτόν δεν έδειξε κανείς ενδιαφέρον μέχρι σήμερα γιατί το κόστος του ήταν τεράστιο και η κατασκευή του πολύ δύσκολη. Στην ουσία της αυτή η πρόταση ήταν απλά ένα μέσο για να υποχωρήσει η Ευρώπη από τον Ναμπούκο και να προκρίνει τον ΤΑΡ. Αφού λοιπόν η Ευρώπη, με τη κοντόφθαλμη στρατηγική που τη διακρίνει, απέρριψε τον Ναμπούκο και αποφάσισε τον ΤΑΡ, λίγο μετά άρχισαν τα όργανα από τους ρωσόδουλους στη χώρα ενάντια στους Αζέρους και τον ΤΑΡ.

Στο συνέδριο Athens Natural Gas Forum 2014 της 30 του περασμένου Ιούνη, η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Ε.Ουζουνίδου, που συμμετείχε στο ίδιο πάνελ με τον επικεφαλής της Socar στην Ελλάδα και με θέμα “οι δρόμοι του φυσικού αερίου και η στρατηγική της Ελλάδας” παρουσίασε τον εκπροσώπου των Αζέρων, ανέφερε ότι “όταν αναλάβει η κυβέρνηση ριζοσπαστικής αριστεράς του ΣΥΡΙΖΑ, οι συμβάσεις τόσο του αγωγού ΤΑΡ όσο και της πώλησης του ΔΕΣΦΑ θα γίνουν αντικείμενο αναδιαπραγμάτευσης και αναθεώρησης, με στόχο αφενός να αλλάξουν οι όροι διέλευσης του ΤΑΡ από την Ελλάδα και αφετέρου να επιστρέψει ο ΔΕΣΦΑ υπό δημόσιο έλεγχο” (<http://www.capital.gr/News.asp?id=2053852>).

Νωρίτερα, το Φλεβάρη του περασμένου έτους, στην Καβάλα έγινε ένα συνηθισμένο διακομματικό ξεσήκωμα των ανημέρωτων ανθρώπων του λαού εναντίον σε μια επένδυση που δεν ήθελε η Ρωσία “Περισσότεροι από δύομισι χιλιάδες πολίτες, αγρότες, εκπρόσωποι φορέων, συλλόγων και σωματείων και σύσσωμες οι τοπικές της Περιφέρειας ΑΜΘ, της Καβάλας, της Δράμας και των Σερρών εξέφρασαν σήμερα το μεσημέρι την έντονη διαμαρτυρία τους στον επιχειρούμενο σχεδιασμό της διέλευσης του αγωγού φυσικού αερίου ΤΑΡ (Trans Adriatic Pipeline) μέσα από τις καλλιεργίσιμες εκτάσεις του κάμπου της Νέας Καρβάλης, της εύφορης πεδιάδας των Τεχνών στην περιοχή των Φιλιππων και στην κατασκευή σταθμού συμπίεσης αερίου του ίδιου αγωγού κοντά στην πόλη των Σερρών και μέσα σε πυκνό δίκτυο οικισμών... Ο δήμαρχος Καβάλας Κωστής Σιμιτσή μετέφερε τη δέσμευση του υπουργού Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Γιάννη Μανιάτη να συζητηθεί από μηδενική βάση ο σχεδιασμός της οδούσης του αγωγού φυσικού αερίου, επισημαίνοντας ότι κάθε τέτοια επένδυση επιβάλλεται να έχει την κοινωνική συναίνεση και τη συμφωνία των πολιτών” (Καθημερινή, 9-2-14).

Ένα χρόνο μετά και αφού στο μεταξύ ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην εξουσία, συνεδριάζουν στη Βουδαπέστη, σε επίπεδο υπουργών εξωτερικών, προφανώς με πρωτοβουλία του υπερδραστήριου φίλου της Ρωσίας Κοτζιά, η Ουγγαρία, η Ελλάδα, η Σερβία, η Δημοκρατία της Μακεδονίας και η Τουρκία και

προχωρούν σε Κοινή Διακήρυξη για την Ενίσχυση της Ενεργειακής Συνεργασίας μεταξύ τους. Σύμφωνα με το Βήμα της 7-4: “η πενταμελής της Βουδαπέστης αποφάσεις να εξετάσει την πιθανότητα κατασκευής άλλου ενός αγωγού, ο οποίος θα είναι ανεξάρτητος από τον Διαδριατικό Αγωγό (ΤΑΡ) και θα μπορεί να μεταφέρει φυσικό αέριο που θα παραλαμβάνεται από τα ελληνοτουρκικά σύνορα και μέσω Σκοπίων και Σερβίας προς την Ουγγαρία... Στην παρούσα φάση, η εν λόγω ιδέα (διότι τα πάντα βρίσκονται επί χάρτου) αφορά στη μεταφορά φυσικού αερίου από τη Ρωσία το οποίο, εφόσον κατασκευαστεί ο επονομαζόμενος Turkish Stream, θα φθάνει στην τουρκική Ανατολική Θράκη και από εκεί θα μπορούσε να φθάσει στην Κεντρική Ευρώπη μέσω των προαναφερθεισών χωρών. Διπλωματικές πηγές σημειώνουν ότι ακόμη είναι πρόωρο να προβλέψει κανείς από πού θα προέλθει το αέριο που θα γεμίσει αυτόν τον αγωγό, διότι πχ σε περίπτωση που ολοκληρωθεί η συμφωνία Δύσης - Ιράν, το αέριο αυτό θα μπορούσε να είναι ιρανικό. Τονίζεται πάντως ότι η Διακήρυξη αυτή εκφράζει προς το παρόν “πολιτική πρόθεση” και ότι “χρειάζεται περαιτέρω ανταλλαγή απόψεων και διάλογος”. Σε αυτό το πλαίσιο, ο έλληνας υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς πρότεινε, σύμφωνα με πληροφορίες, στους ομολόγους του τη διεύρυνση του σχήματος με σκοπό να μπορέσουν να συμμετάσχουν στο project και άλλα κράτη από τα Δυτικά Βαλκάνια”. Έδη δηλαδή υπονομεύεται σοβαρά η οικονομική βιωσιμότητα του ΤΑΡ από την παραπάνω πενταμερή διάσκεψη. Στην πραγματικότητα αν αυτή η πρόταση υλοποιηθεί θα σημαίνει σημαντική καταστροφή της ενεργειακής ανεξαρτησίας της ΕΕ, για όλες τις χώρες που θα τροφοδοτούνται από αυτόν. Γιατί το αέριο θα είναι ή ρώσικο ή ιρανικό ή και τα δύο. Ο παλιός σοσιαλφασίστας κνίτης Κοτζιάς δεν προωθεί μόνο τις ιδέες του ναζιστή Ντούγκιν, αλλά και τα ιμπεριαλιστικά ενεργειακά συμφέροντα της ρώσικης υπερδύναμης που είναι η υποδούλωση των λαών και των χωρών της Ευρώπης μέσα από την εξάρτησή τους από το ρώσικο φυσικό αέριο.

Μετά ακολούθηθηκε η γνωστή και δοκιμασμένη μέθοδος του αρχισαμποταριστή ΣΥΡΙΖΑ. Οι παραπάνω κάνουν προσφυγή στο επίσης βιομηχανοκτόνο Συμβούλιο της Επικρατείας και η υπόθεση ήταν να δικαστεί στις 10 του Ιούνη. Όμως “Χθες ο κ. Βελάκης γνωστοποίησε ότι η υπόθεση δε θα δικασθεί στις 10 Ιουνίου, αλλά αρχές Σεπτεμβρίου, μετά από νέα αναβολή, την οποία ζητά ο δικαστής εισηγητής. Θέλει σε γενικές γραμμές να συστηθούν ταυτόχρονα δύο προσφυγές για την οδούση του αγωγού ΤΑΡ, αυτή των φορέων του νομού Καβάλας με αυτή των φορέων του Νομού Σερρών” (<http://energyexpress.gr/4-6>). Πρόκειται για το δοκιμασμένο και αποτελεσματικό παιχνίδι των σαμποταριστών που αποφασίζουν στο ΣτΕ, αυτό καθυστερεί την απόφαση για χρόνια, η επένδυση σταματά, αιμορραγεί οικονομικά και στο τέλος ακυρώνεται. Και όλα αυτά ενώ η εταιρεία του ΤΑΡ έχει ανακοινώσει ήδη τις τιμές των αποζημιώσεων της γης από την οποία θα διέλθει ο ΤΑΡ και ενώ ήδη έχει προκηρυχθεί διεθνής διαγωνισμός για την κατασκευή του υποθαλάσσιου τμήματος του αγωγού από την Αλβανία έως την Ιταλία.

Αυτήν την “κοινωνική συναίνεση και συμφωνία των πολιτών” καθώς και την υπο-

πρόνομηση του ΤΑΡ την ανέλαβε ο ρωσόδουλος υπουργός “παραγωγικής καταστροφής” Λαφαζάνης να την προωθήσει παραπάνω. “Ο κ. Λαφαζάνης είχε δεσμευτεί από την πρώτη ημέρα που ανέλαβε το υπουργείο ότι θα εξαντλήσει όλα τα περιθώρια που μπορεί προς όφελος της τοπικής κοινωνίας” (<http://energyexpress.gr/22-6>). Αμέσως σχεδόν με την ανάληψη του υπουργείου ΠΑΠΕΝ επιδίωξε να μεταβάλει κομμάτια της συμφωνίας για τον αγωγό ΤΑΡ. “Η συγκεκριμένη επιδίωξη εστίαστηκε αρχικά στην αλλαγή των όρων κατασκευής του αγωγού, με αιτήματα που δεν μπορούσαν καν να εφαρμοστούν όπως η επιβολή τελών διέλευσης σε ιδιωτικό αγωγό (κάτι που δεν επιτρέπεται από την κοινοτική νομοθεσία). Η ελληνική κυβέρνηση ήθελε επίσης να διαπραγματευθεί την είσοδο της στο μετοχικό κεφάλαιο της κοινοπραξίας του αγωγού, αλλά από τη στιγμή που αυτή η δυνατότητα δεν υπάρχει, η ιδέα εγκαταλείφθηκε εν τη γενέση της” (<http://energyexpress.gr/8-6>).

Γιατί ο Λαφαζάνης θέλει να ακυρώσει τον ΤΑΡ;

Μετά τα γεγονότα της Ουκρανίας και αργότερα την προσάρτηση της Κριμαίας από την ιμπεριαλιστική Ρωσία η ΕΕ άρχισε να αναζητά εναλλακτικούς τρόπους ενεργειακής τροφοδότησής της. Έδη η Ευρώπη και κατά κύριο λόγο η Γερμανία σε πολύ μεγάλο βαθμό είναι ενεργειακά εξαρτημένες από το ρώσικο φυσικό αέριο, που συνολικά για την ΕΕ είναι περίπου 40%. Ένας πρώτος σύμμαχος για την ανεξάρτησή της αναζητήθηκε στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στις ΗΠΑ. Έτσι, “Οι Ευρωπαίοι ηγέτες συμφώνησαν την προηγούμενη εβδομάδα ότι επιθυμούν να δια-

συνέχεια στη σελ. 20

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Να μην περάσει η εισαγγελική πρόταση για αποβολή της πολιτικής αγωγής κατά των βουλευτών της ναζιστικής συμμορίας

ΟΧΙ ΣΤΗ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΕ ΑΡΕΝΑ ΟΠΟΥ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΙ

ΟΧΙ ΣΤΗ ΦΙΜΩΣΗ ΚΑΙ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΦΟΡΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΤΩΡΑ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ

Όχι στην κάλυψη από ΚΕΕΡΦΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΠΑΜΕ, ΣΥΡΙΖΑ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας -www.antinazi.gr- στις 17/6/2015)

Η εισαγγελική πρόταση για αποβολή της πολιτικής αγωγής κατά των βουλευτών της ναζιστικής συμμορίας για την κατηγορία της συμμετοχής τους σε εγκληματική οργάνωση, αν γίνει δεκτή από το δικαστήριο, θα μετατρέψει τη δίκη από το ξεκίνημα της σε αρένα ναζιστικής προπαγάνδας και επιθέσεων κατά των μαρτύρων κατηγορίας.

Τι σημαίνει πρακτικά αυτή η εισαγγελική πρόταση;

Πρώτο: Ότι τα θύματα της ναζιστικής βίας θα φιωθούν αφού δεν θα μπορούν να παρασταθούν με συνηγούς τους για να στηρίξουν το ότι η βία που δέχτηκαν δεν ήταν αποτέλεσμα κάποιας προσωπικής αντιδικίας με το θύτη, ή απλά της επιθετικότητας ενός διεστραμμένου εγκληματικού μυαλού, αλλά ότι αυτή η βία ήταν μία οργανωμένη και προσχεδιασμένη εκδήλωση της δράσης της “Χρυσής Αυγής”, του κόμματος-μάνδρα μίας δολοφονικής συμμορίας που η εγκληματικότητα της είναι άμεση συνέπεια του **δηλωμένου ναζιστικού φιλοχιτλερικού της χαρακτήρα. Δεν θα μπορέσουν να προβάλουν σαν το πιο ατρόνταχτο επιχείρημα τη βία που δέχθηκαν οι ίδιοι για να ζητήσουν την καταδίκη αυτών που αύριο μπορεί να εξαπολύσουν νέους δολοφόνους ενάντια στα ίδια αυτά θύματα ή σε άλλους σαν κι αυτούς επειδή έχουν διαφορετικό χρώμα, άλλη εθνικότητα, θρησκεία, επειδή είναι ομοφυλόφιλοι, ή επειδή είναι αντιφασίστες.** Δεν θα δοθεί το δικαίωμα στους γονείς του δολοφονημένου Παύλου Φύσσα, να αποδείξουν ότι αυτό το έγκλημα που έβγαλε στους δρόμους τους δημοκράτες και συγκλόνισε όλη την Ελλάδα, ήταν έργο **όλης** της ηγεσίας της “ΧΑ” που έχει στον πυρήνα της λειτουργίας της τη δολοφονική βία κατά των πολιτικών της αντιπάλων.

Δεύτερο: Οι μάρτυρες κατηγορίας για τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση θα βρεθούν στη θέση του ανακρινόμενου για ώρες από τους πολλούς συνηγούς των κατηγορούμενων και από τους ίδιους τους κατηγορούμενους, μεταξύ των οποίων 13 ενεργεια βουλευτές, που θα είναι ασύδοτοι αφού δεν θα υπάρχει η άλλη πλευρά, η πολιτική αγωγή, δηλαδή οι δικηγόροι των θυμάτων για να διαμαρτυρηθεί και να εμποδίσει τις επιθέσεις τους. Η κατάληξη θα είναι να βρεθεί ο κάθε μεμονωμένος μάρτυρας κατηγορίας μπροστά στα μαζεμένα πυρά και τις ατέλειωτες ερωτήσεις και τις αγορευσεις δεκάδων ναζιστών. Δηλαδή, οι μάρτυρες κατηγορίας θα βρεθούν υποχρεωτικά στη θέση του κατηγορούμενου και αυτό θα αποτελέσει μια πολιτική νίκη για τους ναζί και την προϋπόθεση της πανηγυρικής αθώωσής τους. Ο μόνος που θα μπορούσε θεωρητικά να υπερασπίσει κάπως τα θύματα-μάρτυρες κατηγορίας από τις επιθέσεις των ναζιστών θα ήταν ο ένας και μοναδικός δημόσιος κατηγορός, η εισαγγελέας, αλλά τι υπεράσπιση θα κάνει μία εισαγγελέας που η πρώτη του δουλειά σε αυτή τη δίκη ήταν να προτείνει να πεταχτεί έξω από την αίθουσα η πολιτική αγωγή, δηλαδή οι δικηγόροι που θα υπεράσπιζαν τα θύματα;

Θα γίνει ακριβώς το ανάποδο από αυτό που πρόβαλαν σαν υπερασπιστικό επιχείρημα οι ναζιστές. Οι συνήγοροι των ναζιστών

ισχυρίστηκαν ότι δεν μπορεί να είναι “όλοι εναντίον όλων”, δηλ. όλα τα θύματα εναντίον όλων των κατηγορούμενων βουλευτών. Με την αποβολή της πολιτικής αγωγής θα είναι μόνο όλοι οι ναζιστές κατά όλων των θυμάτων, ενώ από την άλλη δεν θα είναι ούτε ένα θύμα για να υπερασπιστεί το δικίο του απέναντι σε όλους τους ναζιστές.

Το έργο αυτό είναι γνωστό και η πρώτη του εκτέλεση έγινε στη δίκη κατά του ναζιστή Πλεύρη.

Το επιχείρημα της εισαγγελικής αρχής και στις δύο περιπτώσεις είναι το ίδιο, δηλαδή ότι η ναζιστική προπαγάνδα και οργάνωση δεν βλέπει **το κάθε άτομο-θύμα ξεχωριστά, αλλά αποκλειστικά** και μόνο το κοινωνικό σύνολο και τη δημόσια τάξη! Σύμφωνα με την πρόταση, μόνο όπου ο δράστης ενός διαπιστωμένου εγκλήματος κατηγορείται και για συμμετοχή στη “ΧΑ”, μόνο εκεί θα επιτρέπεται πολιτική αγωγή για αυτό το αδίκημα από το συγκεκριμένο θύμα του συγκεκριμένου εγκλήματος για το συγκεκριμένο δράστη! **Έτσι, η υπεράσπιση της δημόσιας τάξης απέναντι στην ηγεσία της “ΧΑ” θα αφηθεί αποκλειστικά στα χέρια του κράτους το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση εκπροσωπείται από την εισαγγελική αρχή.**

Στην πράξη, στη δίκη Πλεύρη δεν βρέθηκε καμία εισαγγελική αρχή να υπερασπίζεται τη δημόσια τάξη κατά του ναζιστή, αλλά μία σειρά φιλοναζιστών δικαστών **και κυρίως εισαγγελέων** που αθώωσαν και **δικαιολόγησαν με πάθος τον αρχιναζί Πλεύρη** και την προπαγάνδισή του γενεοκτονικού αντισημιτισμού με ένα κατάπτυστο σκεπτικό που τελικά επικυρώθηκε και από τον Άρειο Πάγο. Οι μάρτυρες κατηγορίας όχι μόνο δεν μπήκαν κάτω από την προστατευτική ομπρέλα της εισαγγελικής αρχής και της έδρας, αλλά βρέθηκαν να απειλούνται με φυλάκιση από τον εισαγγελέα (Α. Στάη, μάρτυρας της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας) και κλήθηκαν να απολογηθούν για το θρήσκευμά τους (Έλληνες Εβραίοι από το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο).

Το ότι αυτή η εισαγγελική πρόταση δεν ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και διαμαρτυριών **ιδιαίτερα από τους πολιτικούς παράγοντες που συμμετέχουν στη δίκη (ΠΑΜΕ, ΚΕΕΡΦΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ), δίνει το στίγμα του πολιτικού κλίματος στο οποίο διεξάγεται αυτή η δίκη, που προαναγγέλλει μία επανάληψη της δίκης Πλεύρη και μάλιστα με πολύ χειρότερους όρους.**

Από τις 18 Σεπτέμβρη του 2013 που δολοφονήθηκε ο Π. Φύσσας και έγιναν οι πρώτες συλλήψεις μέχρι τις 20 Απριλίου 2015 που έγινε η δίκη έχει περάσει ενάμισι χρόνος, μέσα στον οποίο έγιναν οι δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, οι ευρωεκλογές και οι βουλευτικές εκλογές. Η δίκη αυτή σύρθηκε αδικαιολόγητα, μέχρι που έφυ-

γε από την επικαιρότητα και ξεπλύθηκε στη συνείδηση του λαού η βία και η δράση των ναζιστών. Όλο το πολιτικό σύστημα, όλες οι κοινοβουλευτικές ηγεσίες που για χρόνια στηρίζουν τη νομιμότητα της ναζιστικής συμμορίας και την κατεβάζουν στις εκλογές συνεχίζουν με τον ίδιο ζήλο να τη νομιμοποιούν. Μάλιστα, της επέτρεψαν όχι μόνο να διατηρήσει τα ποσοστά της στις τελευταίες εκλογικές μάχες, αλλά να κατακτήσει νέες θέσεις και να μπει για πρώτη φορά στο ευρωκοινοβούλιο. Έτσι, η δίκη αυτή βρήκε τη “ΧΑ” **πολιτικά** πιο ισχυρή από το 2013, ενώ η **δικαστική διαδικασία** κινήθηκε μέσα στη γενική σιωπή των κομμάτων, μακριά από την κοινή γνώμη, και μέσα στο σκοτάδι χωρίς τηλεοπτική κάλυψη. Μάλιστα, ενώ μετά τις πρώτες συλλήψεις οι ναζιστές είχαν περιορίσει τη βία τους για να μπορέσουν να ξεπλυθούν στην κοινή γνώμη από το αίμα του Π. Φύσσα, τελευταία έχουν αποθρασυνθεί. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία, έχουν αυξηθεί οι βίαιες επιθέσεις τους ενώ δεν δίστασαν να χτυπήσουν άτομα έξω από τα δικαστήρια.

Αλλά πως θα μπορούσε να γίνει αυτή η δίκη, μια δίκη κόλαφος για τους ναζιστές, όταν δεν έχει προηγηθεί μία πλατειά εκστρατεία αποκάλυψης της ρατσιστικής κτηνωδίας της ναζιστικής συμμορίας, των αμέτρητων εγκλημάτων της επί 20 χρόνια εναντίον αθώων, όπως οι δολοφονίες μεταναστών και οι χιλιάδες άγριοι τραυματισμοί, μαχαιρώματα, ξυλοδαρμοί μεταναστών και δημοκρατών που τόσο έχουν καταγγεληθεί; Και πως μπορεί να γίνει μία τέτοια εκστρατεία, πως θα ξεθαρρέψουν να μιλήσουν τα θύματα, αν δεν έχει βγει προηγουμένα εκτός νόμου η ναζιστική συμμορία, αν δεν σπάσει το καθεστώς της αστυνομικής και δικαστικής κάλυψής τους;

Σήμερα, αυτοί που έχουν αναλάβει πολιτικά τη δίκη, δηλαδή η ΚΕΕΡΦΑ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και ΠΑΜΕ ουσιαστικά αφήνουν στο απυρόβλητο στα πλατεία ΜΜΕ την εισαγγελική πρόταση, ενώ υποβαθμίζουν και αποσιωπούν το γεγονός ότι η πρώτη ουσιαστική πράξη της εισαγγελικής αρχής σε αυτή τη δίκη ήταν να υιοθετήσει το βασικό υπερασπιστικό επιχείρημα των ναζιστών βουλευτών για αποβολή της πολιτικής αγωγής.

Το ότι οι ηγεσίες τους δεν κάνουν κεντρικό ζήτημα αυτό το σημείο, και δεν ξεσηκώνουν τη βάση τους σε μία καταγγελία της εισαγγελικής πρότασης, οφείλεται στο ότι μία τέτοια καταγγελία θα έβαζε ξανά σε συζήτηση το ζήτημα του “εκτός νόμου” στο οποίο είναι αντίθετοι, με το επιχείρημα ότι δεν μπορείς να ζητάς από ένα αστικό κράτος να αντιμετωπίσει το ζήτημα των ναζιστών, που μπορεί να αντιμετωπίσει μόνο η κινηματική δράση ή η επαναστατική βία.

Αυτή η λογική καλύπτει και ξελασπώνει όλα τα αστικά κόμματα, κλασικά και ψευτοαριστερά, που θέλουν με πάθος εδώ και 30 χρόνια τη νομιμότητα του κόμματος των ναζί και δεν υπερασπίζονται τον αστικό δημοκρατισμό από τους φασίστες όπως έκαναν τα παλιά πραγματικά αριστερά κόμματα (δες ιδιαίτερα τη στάση του πραγματικού ΚΚΕ το 1945-46). Αυτός που πρέπει πρώτος να

υποχρεωθεί να εμποδίσει τη ναζιστική βία είναι το ίδιο το αστικό κράτος που υποτίθεται ότι προστατεύει τα δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών, δηλαδή να υποχρεωθεί να βγάλει το ναζιστικό έκτρωμα ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ! Περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο το όχι στο “εκτός νόμου” καλύπτει σήμερα την πιο φιλοναζιστική κυβέρνηση της τελευταίας περιόδου την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι βρίσκουν άλλοθι, στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ όπως η Κωνσταντοπούλου, που αναγορεύουν τους κατηγορούμενους βουλευτές σε εγγυητές της πολιτειακής ομαλότητας (!) και κρίνουν αναγκαία την παρουσία τους στο Κοινοβούλιο και τη συμμετοχή τους στις ψηφοφορίες. Και έτσι, ο υπουργός Εξωτερικών μπορεί να καλεί σε συμμετοχή στο Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής τον κατηγορούμενο Χρ. Παππά και αυτό να γίνεται δεκτό από τους εκπροσώπους των περισσότερων κοινοβουλευτικών κομμάτων που συνεδρίασαν μαζί του, ενώ αυτός ο αρχιναζιστής είναι βασικός κατηγορούμενος στη δίκη που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη. Κι όμως τον κρίνουν αναγκαίο συνομιλητή για την υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων!!! Όλοι αυτοί βρίσκουν την πολιτική τους ενότητα στην όλο και πιο φανερή αγάπη τους για τη νεοναζιστική Ρωσία του Πούτιν, τον προστάτη όλων των ναζιστών παγκόσμια.

Έτσι, εξηγείται πως δεν έγινε το αυτόνομο που είπα με σαφήνεια η εισαγγελέας προσπαθώντας να στηρίξει την πρότασή της. Ότι επειδή προσβάλλεται η δημόσια τάξη από τη ναζιστική οργάνωση και δράση, παράσταση πολιτικής αγωγής μπορεί να δηλώσει το δημόσιο. Αλλά ποιο δημόσιο να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής όταν το δημόσιο θέλει διακαώς να νομοθετεί και να διαδίδεται με τους ναζιστές;

Το κλίμα αθώωσης των ναζιστών βουλευτών που έχει αρχίσει να διαμορφώνεται από τους πολιτικούς προστάτες τους εδώ και καιρό, ενισχύθηκε στην κοινή γνώμη μέσα από τις προβοκατόρικες βίαιες επιθέσεις που έγιναν αμέσως μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα, από ψεύτικους φίλους του δήθεν στο όνομά του. Αυτές ήταν οι καταστροφές στο Κερατσίνι (καψίματα και σπασίματα μαγαζιών, δρόμων κλπ) αρχικά στη διάρκεια της πρώτης πελώριας διαδήλωσης διαμαρτυρίας, και κυρίως στο ξεκίνημα της αντιναζιστικής πορείας στην επέτειο της δολοφονίας, που είχαν σαν αποτέλεσμα την έκθεση τους στο λαό. Στο μεταξύ δυο πιστολάδες σοσιαλφασίστες ψευτοαναρχικοί σκότωσαν δυο χρυσαυγίτες εν ψυχρώ προσφέροντας σαν θύματα πολιτικής δίωξης και εκστρατείας φυσικής εξόντωσης. Πρόσφατα στη διάρκεια της δίκης κατηγορούμενοι της “Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς” έκαναν εισβολή στην αίθουσα φωνάζοντας “φασίστες, κουφάλες, έρχονται κρεμάλες”. Έτσι στην πιο πολύ-παιγμένη τηλεοπτική σκηνή της δίκης, όλη η Ελλάδα είδε τους δολοφόνους αμυνόμενους. Οι τελευταίες επιθέσεις κατά τοπικών γραφείων της “ΧΑ” λειτούργησαν επίσης υπέρ της θυματοποίησης των ναζιστών.

Η ΔΙΠΛΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η παγίδευση των φιλοευρωπαίων στο Σύνταγμα και γιατί δεν συμμετέχει η ΟΑΚΚΕ

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 20/6/2015)

Η συμμορία των φαιο-“κόκκινων” πρακτόρων της πούτινικής Ρωσίας που κυβερνάει τη χώρα έχει έρθει σε πραγματικά δύσκολη θέση. Ουρλιάζει τώρα με μανία ενάντια στον εχθρό Ευρώπη επειδή, παρόλες τις βρώμικες μανούβρες της και παρόλη τη στήριξη που είχε από τους ηγέτες φίλους της μέσα στην ΕΕ, δεν κατάφερε να τον διασπάσει. Αντίθετα κατάφερε να ενώσει όλες τις χώρες της Ευρώπης και σχεδόν όλα τα ευρωπαϊκά κόμματα εναντίον της, με πρώτα τα δύο μεγάλα κομματικά ρεύματα της Γερμανίας, τη συμμαχία χριστιανοδημοκρατών και χριστιανοκοινωνιστών της Βαυαρίας (CDU-CSU) και το σοσιαλιστικό κόμμα (SPD), που οι ηγέτες του έπαιζαν ως τώρα με τους έλληνες σοσιαλφασίστες. Μόνο το κόμμα της Στάξι η “Αριστερά” (Die Linke) και οι επίσης διαβρωμένοι Πράσινοι έμειναν στη ρώσικη δήθεν “φιλελληνική” γραμμή. Μέχρι και η Μέρκελ απομονώθηκε προχθές όχι μόνο μέσα στο ίδιο το κόμμα της αλλά ακόμα και από τους σοσιαλδημοκράτες του κυβερνητικού συνασπισμού και αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι, θα κάνει μεν ότι μπορεί, αλλά δεν είναι διατεθειμένη να κρατήσει την Ελλάδα στο Ευρώ “πάση θυσία” όπως έλεγε ως τώρα.

Στην ουσία το κέντρο της γερμανικής μεταστροφής ήταν στη γερμανική κοινή γνώμη που έχει εξοργιστεί από το θράσος των ελλήνων σοσιαλ-μπαταχτσήδων οι οποίοι έχουν περάσει στην επίθεση και ζητάνε λεφτά όψιμης εκδίκησης από μια Γερμανία που έμμεσα την κατηγορούν σα φιλοναζιστική ενώ είναι εκατό φορές πιο δημοκρατική και αντιναζιστική από τους ίδιους που είναι οι μόνοι στη Ευρώπη που ανέδειξαν και τιμάνε τους ναζιστές στο κοινοβούλιο τους. Αλλά ακόμα και ο Γιουνκέρ, και ο Ρέντζι, για να ξεπλυθούν από την υποστήριξη που έχουν δώσει σε αυτήν την κυβέρνηση, αναγκάζονται κάτω από την πίεση των ευρωπαϊκών κοιných γνώμης να της πετάνε και μερικές πετριές που μάλιστα είναι και από τις εύστοχες. Για παράδειγμα ο Ρέντζι τους είπε ότι δεν μπορεί να δώσει λεφτά για πρόωρες συντάξεις στην Ελλάδα την ώρα που τις έχει κόψει από τους ιταλούς συνταξιούχους, ενώ ο Γιουνκέρ προκειμένου να μείνει στη βρώμικη θέση του μεσολαβητή κατήγγειλε τους Τσίπρα και Σία σαν ψεύτες.

Στην ουσία η συμμορία προκάλεσε εναντίον της μια πανευρωπαϊκή οργή, που δεν μπόρεσε να την προκαλέσει ούτε το ίδιο το αφεντικό της ο Χίτλερ- Πούτιν με την εισβολή του στην Ουκρανία. Γιατί ακόμα και ένας υφεσιακός αστός θυμώνει μέχρι ενός σημείου όταν ο εξωτερικός εχθρός τον χτυπάει, αλλά θυμώνει πιο πολύ όταν τον χτυπάει κάποιος που τον χτυπάει από τα μέσα και έχει και την ίδια γραμμή με τον εξωτερικό εχθρό και το κυριότερο που βάζει χέρι κάθε τόσο στο πορτοφόλι και υπονόμευει το νόμισμά του.

Νομίζουμε ότι η συμμορία, δηλαδή οι ρώσοι πάτρωνές της που καθοδηγούν τις στρατηγικές κινήσεις της, όπως αυτές εδώ τις διαπραγματεύσεις, στηρίχθηκαν περισσότερο από όσο έπρεπε στους ηγέτες φίλους ή και πράκτορες τους σε ηγετικές θέσεις μέσα στην ΕΕ και στην ΕΖ. Αυτό πληρώνουν τώρα με την τρομακτική απομόνωση 18 έναντι ενός, που έχουν τα τσιράκια τους στο Γιουρογκρούπ.

Βέβαια η μάχη της Ευρώπης δεν έχει τελειώσει. Ενώ όλο και περισσότερο φαίνεται ότι οικονομικά ο ελληνικός εκβιασμός για χρεωκοπία-αποχώρηση δεν πιάνει, δηλαδή δεν εκτοξεύει τα επιτόκια των κρατικών ομολόγων των νότιων χωρών της Ευρωζώνης, αλλά μόνο τα ελληνικά, ο γεωστρατηγικός εκβιασμός που είναι η αποχώρηση της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ και η ανοιχτή πρόσδεση στο ρωσικό άρμα, δημιουργεί κάποια ρήγματα, ιδιαίτερα στη σχέση ΕΕ-ΗΠΑ. Βέβαια εδώ οι ΗΠΑ καθώς και οι ρωσόφιλοι της ΕΕ πληρώνουν τη δικιά τους κατευναστική γραμμή απέναντι στην πούτινική Ρωσία, δηλαδή δεν μπορούν από τη μια μεριά να υποβιβάζουν μεθοδικά τον κίνδυνο από αυτήν και από την άλλη να το τονίζουν για να δείξουν

πόσο μεγάλη ζημιά θα είναι να πάει η Ελλάδα με τη Ρωσία. Χώρια κιόλας που η κυβέρνηση Σύριζα-ΑΝΕΛ φρόντισε η πρώτη πράξη της μόλις ήρθε στην εξουσία να είναι το βέτο που έβαλε με το Ντούγκιν-Κοτζιά στην ΕΕ για να μην δυναμώσουν οι οικονομικές κυρώσεις ενάντια στη Ρωσία, που σημαίνει ότι ήταν έτσι κι αλλιώς με τη Ρωσία πριν καν έρθουν στην εξουσία. Πάντως οι δήθεν “φιλέλληνες” ρωσόφιλοι κορυφής δηλαδή οι Μέρκελ, Ολάντ, Γιουνκέρ, Ρέντζι και ο πάντα πρόθυμος αυστριακός Φάινμαν δεν θα καταθέσουν τα όπλα. Ήδη ετοιμάζουν συναντήσεις κορυφής αφιερωμένες ειδικά σε μια συμμορία που ποδοπατεί το Γιουρογκρούπ και ρουφάει δεκάδες δις για τις τράπεζες που οι καταθέτες τους τις αδειάζουν, τους φτύνει κατάμουτρα κατηγορώντας τους για αυτά που είναι η ίδια, δηλαδή διασπαστές της Ευρώπης, όχι υπεύθυνοι, όχι σοβαροί, και πάνω απ όλα λεηλατητές της Ελλάδας!!!

Δεν ξέρουμε βέβαια ποιοι θα είναι ακριβώς οι συσχετισμοί στη μεγάλη μάχη που θα δοθεί μέχρι τις 30 Ιουνη και πόσο πετυχημένα θα αντεπιτεθούν οι ρωσόφιλοι στο Γιουρογκρούπ υπέρ της συμμορίας την τελευταία στιγμή και αν θα μπορέσουν να τη βγάλουν νικήτρια και όχι χαμένη. Το ζήτημα είναι εμείς που βρισκόμαστε στο κέντρο της θύελλας και ξέρουμε καλύτερα από τον καθένα έξω από τη χώρα μας την αληθινή φυσιολογία και τα βρώμικα σχέδια της συμμορίας, να πείσουμε το λαό να μην την ακολουθεί σε καμιά της κίνηση ενάντια στην Ευρώπη νομίζοντας ότι την ακολουθεί υπέρ των συμφερόντων του.

Εννοούμε ότι μπορεί να μας αντιτάξει ένας προοδευτικός άνθρωπος του λαού, ότι αν η Ευρώπη νικήσει το ρώσο-φασίστα Τσίπρα, δηλαδή απομονώσει απόλυτα τους διασπαστές όποτε βρει την ενότητά της σε ανώτερο επίπεδο, οι συνταξιούχοι ή οι φτωχοί δημόσιοι υπάλληλοι θα πρέπει να πληρώσουν αυτή τη νίκη με μείωση των συντάξεων και των μισθών τους. Γιατί δηλαδή να μην είμαστε έστω τακτικά με τον Τσίπρα ενάντια στην Ευρώπη και στη γραμμή Σόμπλε που σήμερα εκφράζει και τις 18 υπόλοιπες χώρες της ΕΖ;

Αυτό ακριβώς είναι και το σημείο κλειδί στο οποίο ο έμπειρος κίντης Τσίπρας, έβαλε την πιο χοντρή “κόκκινη γραμμή” του. Είπε δηλαδή στους 18 ότι δεν μπορώ να κόψω μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων και συντάξεις, όχι μόνο γιατί είμαι ένα κόμμα των φτωχών γενικά, αλλά γιατί ειδικά στην Ελλάδα της πελώριας ανεργίας οι μισθοί των 600.000 υπαλλήλων και κυρίως οι συντάξεις των 2.600.000 συνταξιούχων θρέφουν όχι μόνο τους ίδιους τους δικαιούχους αλλά και το 1.300.000 των ανέργων που τους τρέφουν οι οικογένειές τους. Αυτό το επιχείρημα ακριβώς χρησιμοποίησε σαν κεντρικό του ο Τσίπρας στη συνέντευξη του στη γερμανική Tages Spiegel της 18/6.

Πράγματι αυτό ακριβώς συμβαίνει στην Ελλάδα, δηλαδή όντως οι αποσυρμένοι εργαζόμενοι είτε μετά από πολλή δουλειά στον ιδιωτικό τομέα, είτε μετά από λίγη δουλειά στον κρατικό τρέφουν εκτός από τον εαυτό τους και τις στρατιές των ανέργων. Όμως οι ελληνικές στρατιές ανέργων δεν οφείλονται όπως σε κάθε καπιταλιστική χώρα στην υπερπαραγωγή καταναλωτικών αγαθών και κυρίως στην υπερπαραγωγή κεφάλαιου, αλλά στη συνειδητή πολύχρονη καταστροφή του παραγωγικού κεφάλαιου και των παραγόμενων στη χώρα καταναλωτικών αγαθών, από ένα άλλο κεφάλαιο ιμπεριαλιστικό και κρατικοκαπιταλιστικό-φασιστικό, το ρωσοκινέζικο. Είναι αυτή η καταστροφή, που διατηρεί και εντείνει τις συνθήκες χρεωκοπίας, εκείνη που διογκώνει το στρατό των ανέργων και μειώνει στον ίδιο βαθμό το στρατό των εργαζόμενων στην παραγωγή, ιδίως των εργαζόμενων στη βιομηχανική παραγωγή. Όμως είναι ακριβώς αυτός ο διαρκώς μειούμενος παραγωγικός πληθυσμός που συντηρεί τους συνταξιούχους καθώς και τους περρισσότερους ελάχιστο ή καθόλου παραγωγικούς εργαζόμενους του κρατικού τομέα. Κυρίως είναι αυτός ο μειούμενος πληθυσμός που συντηρεί μέσω του αυξανόμενου γοργά αριθμού των συνταξιούχων (μέσω των πρόωπων συνταξιοδοτήσεων) και το στρατό των ανέργων. Αυτό που κρύβει δηλαδή ο Τσίπρας και η συμμορία του από το λαό, είναι ότι είναι αδύνατο οι μισθοί του δημοσίου και οι συντάξεις να συντηρούνται από το εσωτερικό της χώρας όσο μειώνεται η παραγωγή, δηλαδή όσο αυτοί που καλούν τους δανειστές για διατήρηση των συντάξεων επιταχύνουν με ασύλληπτη ταχύτητα αυτή τη μείωση λόγω ακριβώς της επιτάχυνσης του σαμποτάζ που πραγματοποιούν. Αυτό το σαμποτάζ μετά από 5 μήνες Σύριζα, δεν είναι πια μια εμπειρική αίσθηση του καθένα αλλά είναι συγκεκριμένα νούμερα, δηλαδή νούμερα που εκφράζουν τη μείωση του ΑΕΠ εκεί που υπήρχε ως πρόσφατα έστω και μικρή αύξηση, τη σχετική αύξηση του εμπορικού ελλείμματος, τη μεγάλη πτώση των δημοσίων εσόδων, την αύξηση της ανεργίας. Αυτά λοιπόν τα υποκείμενα που φράζονται με ταχύτητα τσιμέντο την πηγή των μισθών και των συντάξεων, απαιτούν ούτε λίγο ούτε πολύ αυτήν την πηγή να την αντικαταστήσουν οι κρατικοί προϋπολογισμοί των 18 κρατών της Ευρωζώνης, εκ των οποίων μερικά πληρώνουν τους συνταξιούχους με πιο χαμηλές μέσες συντάξεις από τις ελληνικές, ενώ όλοι τους βγάζουν πιο αργά στη σύνταξη τους εργαζόμενούς τους. (Γι αυτό άλλωστε ο Σύριζα βγάζει τώρα μπρος το επιχείρημα ότι οι δικοί μας συνταξιούχοι σε αντίθεση με τους ξένους τρέφουν και τα άναργα παιδιά τους).

Στην ουσία ωστόσο μόνο το ΔΝΤ από τους τρεις δανειστές απαιτεί οι συνταξιούχοι να ζουν αποκλειστικά από τον παραγωγικό τομέα, δηλαδή από τις εισφορές των εργαζόμενων και των εργοδοτών και όχι κατά ένα μέρος από τα κρατικά εισοδήματα, δηλαδή από όλη την υπόλοιπη κοινωνία μέσω της φορολογίας. Αυτό είναι το νόημα του μηδενικού ελλείμματος για τα ασφαλιστικά ταμεία για το οποίο είχαν δεσμευτεί οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Σήμερα ωστόσο η συνισταμένη απαίτηση των τριών φορέων δανεισμού είναι τουλάχιστον να βρεθούν ισοδύναμα έσοδα ή μείωση κρατικών εξόδων για να βρεθούν τα λεφτά για τους συνταξιούχους. Στο σημείο αυτό η συμμορία αντιπροτείνει στην τρόικα μια σειρά μέτρα που όλα σχεδόν συνιστούν υπερφο-

ρολόγηση του παραγωγικού κεφάλαιου, εκείνου δηλαδή που με δυσκολία έχει επιζήσει, και δευτερευόντως σημαίνει νέα φορολόγηση όλου του πληθυσμού για μια σειρά προϊόντα καθημερινής ανάγκης που η συμμορία τα θεωρεί προϊόντα πολυτελείας (πχ συσκευασμένες τροφές στις οποίες περιλαμβάνεται και το συσκευασμένο ψωμί και βέβαια οι εφημερίδες που είναι ένας καλός τρόπος να τις κλείσει ταυτόχρονα με το κλείσιμο των καναλιών που ετοιμάζει με την υπερφορολόγησή τους). Την ίδια στιγμή που προτείνει αυτή τη σαμποταριστική υπερφορολόγηση που θα έχει σαν αποτέλεσμα νέο κλείσιμο ή συρρίκνωση επιχειρήσεων, δηλαδή την παραγωγή νέων στρατιών ανέργων, η συμμορία των σοσιαλ-μπαταχτσήδων συνεχίζει να αρνείται να φορολογήσει την αστική βάση του καθεστώτος της. Σε αυτήν ανήκουν οι θεσμικοί φοροφυγάδες, όπως η πάμπλουτη ρωσόφιλη εκκλησία, η μεγάλη αγροτική γαιοκτησία που σε ένα πολύ μεγάλο μέρος της δεν είναι καν στα χέρια των καπιταλιστών φάρμαερ αλλά άσχετων με τη δουλειά της υπαίθρου γαιοκτημόνων, οι ανατολικοί έλληνες ή ρωσοκινέζοι κρατικοολιγάρχες των δημοσίων έργων, της ενέργειας, των λιμανιών, του τζόγου και των ορυχείων, ο όλο και πιο κινεζόφιλος στο σύνολό του εφοπλισμός, και τέλος οι κρατικογραφειοκρατικές διεφθαρμένες ακρίδες που συνεργάζονται με τα αντίστοιχα λαμόγια του ιδιωτικού τομέα και εκβιάζουν για λύτρα τους έντιμους πολίτες που πέφτουν στα νύχια τους. Οι ρωσόφιλοι αρνούνται εδώ και χρόνια να ψάξουν σχολαστικά τα περιουσιακά οικογενειακά στοιχεία των δημοσίων υπαλλήλων που έχουν θέσεις στις οποίες η δωροδοκία είναι θεσμός.

Το αποτέλεσμα είναι ότι η ρωσόδουλη κυβέρνηση παρουσιάζει ως τώρα μια πρόταση εσόδων στους δανειστές που δεν μπορεί να καλύψει την τρύπα του προϋπολογισμού που στο μεγαλύτερο μέρος του είναι για συντάξεις και μισθούς. Δηλαδή όσο και να γδάρει παραγωγικές επιχειρήσεις και πληθυσμό τα νούμερα δεν βγαίνουν, πόσο μάλλον δεν βγαίνουν για να καλύψουν και ένα πολύ μικρό ποσοστό του σε πολλές δεκαετίες αναδιάρθρωμένου και με μικρά επιτόκια χρονιάτικου χρέους, που οι δανειστές δέχονται να είναι μόλις 1% του ΑΕΠ, δηλαδή 1% πάνω από ένα μηδενικό πρωτογενές έλλειμμα. Έτσι η συμμορία ζητάει ουσιαστικά από τους δανειστές να καλύψουν το δημοσιονομικό κενό για τις συντάξεις. Και όχι μόνο αυτό αλλά ζητάνε επιπρόσθετα κεφάλαια πολλών δις για ανάπτυξη, δηλαδή πέρα από τα 2 δις του Γιουνκέρ. Αλλά η χώρα δεν χρειάζεται καθόλου να δοθούν στο κράτος των σαμποταριστών κεφάλαια για ανάπτυξη, απλά να πάντων οι τελευταίοι να απαγορεύουν τις επενδύσεις σε όλα τα ντόπια ή δυτικά κεφάλαια.

Από τα παραπάνω μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι δεν πρέπει κανένας πολίτης να θεωρεί σαν κάτι καλό για τη χώρα να πληρώνουν άλλοι λαοί για οτιδήποτε ξεδεύει η Ελλάδα εφόσον αυτή έχει στην εξουσία ανθρώπους που στραγγαλίζουν την παραγωγή, και επιπλέον αφήνουν στο απυρόβλητο τις βδέλλες και τις ακρίδες που ρουφάνε το μεδούλι της χώρας. Ή για να το βάλουμε αλλιώς, αν υπήρχε αυτή τη στιγμή στη χώρα μας μια δημοκρατική δύναμη στην εξουσία θα μπορούσε να αφήσει στο ύψος τους όλες τις ήδη πολύ μειωμένες συντάξεις και μάλιστα να σηκώσει κάπως και τις πολύ χαμηλές αρκεί να απε-

λευθέρωνε αμέσως τις πολιτικά δεσμευμένες παραγωγικές δυνάμεις. Αυτό σήμερα χρειάζεται πολιτικά τουλάχιστον μια παλλαϊκή εξέγερση για να μην πούμε μια κοινωνική επανάσταση.

Το όφελος από εισφορές δεν θα έφτανε βέβαια αμέσως στις συντάξεις γιατί δεν θα πρόκυπτε αμέσως ένας μεγάλος παραγωγικός στρατός αλλά θα πρόκυπτε σταδιακά σε ένα ή το πολύ σε δύο χρόνια χωρίς σαμποτάζ. Σε αυτήν την περίοδο το ολοένα και συρρικνούμενο αναγκαίο πόσο κρατικής επιδότησης για τις συντάξεις θα πρόκυπτε από τη φορολόγηση των θεσμικών φοροφυγών.

Με λίγα λόγια αυτό που σήμερα η κυβέρνηση των αρχισαμποταριστών ονομάζει διαπραγμάτευση δεν είναι τίποτα άλλο από την απαίτηση της να ληστέψει, με πρόσχημα τις ελληνικές συντάξεις, τους ευρωπαίους πολίτες για να μπορεί να συνεχίζει απρόσκοπτα το σαμποτάζ της. Δηλαδή θέλει να θρέψει αυτόν τον πληθυσμό με δανεικά κι αγύριστα για να αποσπάει από αυτόν την άδεια να του καταστρέφει την παραγωγική βάση. Με λίγα λόγια του δίνει όπιο για να το ναρκώνει ωσότου το δέσει για τα καλά με τις βαριές και ασήκωτες αλυσίδες της νεοχιτλερικής αποικιοκρατίας. Αυτό το όπιο το δίνανε και οι προηγούμενοι πρωθυπουργοί που επίσης συνέχισαν να σαμποτάρουν την παραγωγή ενώ παίρνανε δις πάνω στα δις δανεικά. Όμως καμιά προηγούμενη κυβέρνηση δεν έκανε τόσο μεγάλο σαμποτάζ σε τόσο λίγο χρόνο.

Αυτό το όπιο λοιπόν εμείς δεν θέλουμε να το προμηθευτούν από την ενωμένη δημοκρατική Ευρώπη οι πράκτορες αυτοί για να συνεχίζουν μέσα σε αυτήν το διασπαστικό έργο τους και μέσα στην Ελλάδα την καταστροφή, με την ευθύνη αυτής της καταστροφής και μάλιστα την ευθύνη της φτώχειας του λαού να την αναλαμβάνει πάντα η Ευρώπη που τους δανείζει. Γι αυτό το λόγο σαν ΟΑΚΚΕ δεν υποστηρίξαμε ποτέ ούτε με Παπανδρέου και Σαμαρά τις συμφωνίες που υπέγραψαν αυτοί με την Ευρώπη. Ξέραμε από την πρώτη στιγμή ότι αυτές οι συμφωνίες ήταν στα χέρια αυτών των ρωσόδουλων άδεια για μεγαλύτερο σαμποτάζ και ταυτόχρονα άδεια για διαρκή πτώχευση του λαού, την ευθύνη της οποίας αναλάμβανε πολιτικά η Ένωση. Αυτό ήταν προς το συμφέρον του νεοαζιουαλικού άξονα που τελικά κέρδισε άνετα την πολιτική πλειοψηφία και ανέβηκε στην εξουσία με τα τσιράκια του Σύριζα-ΑΝΕΛ-ψευτοΚΚΕ-“Χρυσή Αυγή”.

Το ίδιο δεν υποστηρίζουμε και σήμερα τη γραμμή “συμφωνία με την Ευρώπη πάση θυσία”, γραμμή που την εκφράζει συγκρατημένα το ψευτοευρωπαϊκό και ρωσόφιλο στην ηγεσία του μέτωπο ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, και του Ποταμιού. Το αληθινό περιεχόμενο αυτής της γραμμής το εκφράζει με απόλυτη και ωμή σαφήνεια και ως την τελευταία του συνέπεια το Ποτάμι του Θεοδωράκη, ο οποίος από την πρώτη στιγμή της νέας κυβέρνησης φωνάζει ότι είναι με τον “ευρωπαϊκό” Τσίπρα και το στηρίζει απόλυτα για να δώσει την πάλι του ενάντια στην τάχα “αριστεριστική αντιευρωπαϊκή” γραμμή μέσα στο Σύριζα, η οποία στην ουσία είναι η στρατηγική, δηλαδή η ρώσικη γραμμή του ίδιου του Τσίπρα. Αυτή η γραμμή του επιτρέπει να εκβιάζει την Ευρώπη λέγοντας της ότι μετά από αυτόν θα έρθουν οι αντιευρωπαίοι όχι μόνο του Σύριζα, αλλά το ψευτοΚΚΕ και οι ναζήδες. Ο Θεοδωράκης παριστάνει τη συνεπή “ευρωπαϊκή” δεξιά του Σύριζα, η οποία δεν επιτρέπεται να υπάρχει μέσα στο συντριπτικά ρώσικο Σύριζα και να το διαφθείρει, αλλά έξω του. Ο ρόλος του Θεοδωράκη είναι να εγγυάται για τον Τσίπρα στην Ευ-

ρώπη και έτσι να δίνει στήριγμα στους διάφορους Μέρκελ, Γιούνκερ, Ολάντ και Ρέντζι για να ζητάνε χάρες, υπομονή και παραχωρήσεις στο Σύριζα-Πούτιν. Αλλά με τον τρόπο τους το ίδιο κάνουν και οι ηγέτες της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Ο ρόλος, που ανοιχτά τον ομολογούν από την πρώτη στιγμή της νέας κυβέρνησης, είναι να είναι στο πλευρό της στη διαπραγμάτευση και να προσπαθούν να πείσουν η μεν ΝΔ το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, το δε ΠΑΣΟΚ μαζί με το Ποτάμι τους ευρωπαίους σοσιαλδημοκράτες ότι ο Τσίπρας πρέπει να προστατευτεί από τους αριστεριστές του με το να του κάνει η Ευρώπη κάποιες παραπάνω παραχωρήσεις. Ενώ δηλαδή ο Σύριζα βομβάρδιζε με τα κινήματα των αγανακτισμένων σαν δωσίλογους τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ επί πέντε χρόνια, τώρα στην αντιπολίτευση οι πουλημένοι στη Ρωσία ηγέτες της προστατεύουν τη φαιο-“κόκκινη” κυβέρνηση Σύριζα-ΑΝΕΛ και διώχνουν από πάνω της τη πενταφάνερη κατηγορία που της αξίζει ότι είναι ρωσόφιλη, αντιευρωπαϊκή και φασιστική σε όλα της. Όταν ο Τσίπρας φτύνει κατάμουτρα και ποδοπατεί την Ευρώπη των 18 κρατών που του αντιστέκεται, τάχα πιεζόμενος από την “αριστερή” τάση του, με την οποία και μόνο ταξιδεύει στο Κρεμλίνο, δηλαδή με τους ξεφωνημένους ρώσους Λαφαζάνη και Βαλαβάνη υπάρχει πάντα ένας Θεοδωράκης, ένας Σαμαράς και ένας αρχηγός του ΠΑΣΟΚ να υποστηρίζουν ότι ο αληθινός Τσίπρας είναι αυτός που επισκέπτεται τη Μέρκελ με τους “ευρωπαίους” και αληθινούς επιστήθιους συμβούλους του Παππά και Σακελλαρίδη, που ως τώρα, όχι τυχαία δεν έχουν πατήσει το πόδι τους στο Κρεμλίνο.

Τώρα λοιπόν, τώρα που το παιχνίδι παίζεται στην τελευταία του φάση και ο Τσίπρας εμφανίζεται τελείως σκληρός αλλά και αντιπαθητικός στην Ευρώπη πρέπει κάποιος να δείχνει στην Ευρώπη ότι η κατά τ’ άλλα οικουμενικά ενωμένη γύρω από την κυβέρνησή της Ελλάδα, θέλει να σωθεί από τα βράχια της εξόδου από την ΕΕ στην οποία τη σπρώχνουν οι αριστεριστές της. Αυτή λοιπόν η Ελλάδα ζητάει από την Ευρώπη έναν ύστατο συμβιβασμό που δεν μπορεί να γίνει όσο η Ευρώπη δεν βλέπει κανέναν ευρωπαϊσμό πια από αυτή τη χώρα παρά μόνο βρισιές και Πούτιν. Γι αυτό το λόγο οι τρεις ψευτοευρωπαίοι σωματοφύλακες του Τσίπρα, κατεβάζουν για πρώτη φορά στο Σύνταγμα τον ευρωπαϊκό λαό της Ελλάδας, που επί πέντε χρόνια οι “φιλοευρωπαίοι” Σαμαράς, Καραμανλής, Παπανδρέου, Βενιζέλος, τον είχαν αφήσει βουβό και ένοχο να καθυβρίζεται σα δωσίλογος της δημοκρατικής Γερμανίας από τους πραγματικούς δωσίλογους και ταγματασφαλίτες της νεοχιτλερικής Ρωσίας.

Και τον κατεβάζουν ακριβώς όπως θα ήθελεν. Πάλι βουβό αλλά με μια σφυρίχτρα και ένα σύνθημα: “Συμφωνία με την Ευρώπη, όποια και αν είναι”. Δεν τους νοιάζει δηλαδή αν περάσει η πρόταση Τσίπρα να υπερφορολογηθούν μέχρις εξοντώσεως όλες οι επιχειρήσεις που επιβιώνουν ακόμα, ιδίως οι ραδιοτηλεοπτικές που θα κλείσουν ή θα περάσουν σε ρώσικα χέρια, οπότε θα αρχίσει μια “λαϊκή” δικτατορία εντός του Ευρώ σαν απάντηση στους κτηνώδεις “ευρωπαίους τοκογλύφους”. Ούτε τους νοιάζει που για μια ακόμα φορά και περισσότερο από ποτέ θα χρεωθούν οι δανειστές χώρες της Ευρώπης για την ανεργία και την πείνα που οι σαμποταριστές με τη συμφωνία αυτή θα δυναμώσουν στο έπακρο. Ούτε τους νοιάζει που αν ο Τσίπρας κόψει έστω και λίγο τους μισθούς και τις συντάξεις στα πλαίσια του πιστωτικού εκβιασμού της Ευρώπης, θα χρεωθούν αυτό το κόψιμο οι φιλοευρωπαίοι στην

Ελλάδα και η ίδια η Ευρώπη, δηλαδή για μια ακόμα φορά θα χρεωθούν το μίσος των συνταξιούχων και των κρατικών υπαλλήλων, σύνολο 3.200.000 ανθρώπων που μαζί με τις οικογένειές τους γίνονται η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού της χώρας.

Η πολιτική ηγεσία τους τους βούβανε ακριβώς τη στιγμή που έπρεπε να μιλήσουν αν αυτή η συμφωνία διασπάει και κάνει παραπέρα αφερέγγυα την Ευρώπη, ή αν παρατείνει για πολλούς μήνες τη μελετημένη από την ελληνική κυβέρνηση ασυμφωνία όπου πάλι η Ευρώπη δεν θα ασχολείται με τους μεγάλους νεοαζιούχους της σε έναν κόσμο που φλέγεται, αλλά θα παρακολουθεί με αγωνία τι λέει ο τελευταίος βουλευτής του Σύριζα και των ΑΝΕΛ, δηλαδή τύπους απίθανους, μικροστούς οππορτουνίσκους της δεκάρας μαγεμένους από την απροσδόκητη εξουσία τους που ξαφνικά εδώ και πέντε χρόνια μπήκαν στο τηλεοπτικό κέντρο της γης, επειδή έτσι σχεδίασαν τα μεγάλα κρυμμένα πίσω τους αφεντικά τους.

Συμφωνίες που στα χέρια μάλιστα ελληνικών κυβερνήσεων, σκοτώνουν την Ελλάδα και διαλύουν, διασπών και αργοσαπίζουν την Ενωμένη Ευρώπη οι πραγματικοί κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ δεν τις θέλουν. Και το έχουν ξεκαθαρίσει από το 2012 ότι με αυτούς τους παλιανθρώπους που διακομματικά και σε επίπεδο κορυφής εξουσιάζουν τη χώρα δεν μπορεί να γίνει ούτε να συνάψει ούτε να τηρήσει μια θετική για το λαό μας και για την Ευρώπη συμφωνία. Εκείνο που έχει να κάνει ο λαός μας είναι πρώτα απ όλα να καταγγείλει και να διώξει αυτούς τους σαμποταριστές και φασίστες από την εξουσία με έναν μακρύ και επώδυνο λαϊκό αγώνα, αποκαλύπτοντας πάντα πόσο αντιευρωπαϊκή είναι η στάση τους ή στην ανάγκη παλεύοντας για να διωχθούν από την Ευρώπη ώστε να πάψουν να κρύβονται πίσω της για να ασκούν την εγκληματική τους ρωσόδουλη πολιτική.

Το “Σύνταγμα” των ευρωπαϊστών. Ο άλλος αναγκαίος πόλος για μια καλή διαπραγμάτευση του Σύριζα.

Μπορεί κανείς να καταλάβει από τα παραπάνω ποιος είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο η ΟΑΚΚΕ δεν συμμετείχε ούτε στην χθεσινή συγκέντρωση στο Σύνταγμα, ούτε θα συμμετέχει σε αυτήν της Δευτέρας τουλάχιστον όσο συνεχίζεται η ίδια πλατφόρμα, που είναι “συμφωνία όποια και αν είναι”. Οι διοργανωτές ισχυρίζονται ότι η συγκέντρωση είναι βουβή σε όλα τα άλλα πολιτικά ζητήματα για να ενώσει πολύ κόσμο υπέρ της Ευρώπης. Στην πραγματικότητα είναι βουβή για να μην εκδηλωθούν όλες οι γραμμές μέσα στο φιλοευρωπαϊκό μέτωπο και έτσι αναγκαστικά ξετυλιχτεί και η βαθύτερη γραμμή που κινεί όλο αυτόν τον κόσμο που είναι η καταγγελία αυτής εδώ της συγκεκριμένης κυβέρνησης για την υποουλία, την απάτη, το βαθύ χτύπημα της οικονομικής ζωής, το φασιστικό της κωσταντοπούλεικο φιλοναζιστικό και φιλο “αναρχο”-φασιστικό παραλήρημα και πάνω απ όλα ο τρόμος της για τους στενούς δεσμούς που αυτοί οι σοσιαλφασίστες έχουν εγκαινιάσει με την πουτινική Ρωσία. Η απαγόρευση μιας οποιαδήποτε αποκλίνουσας φωνής ατομικής ή κομματικής από το πλαίσιο “συμφωνία νάναι και ότι νάναι”, δηλαδή όσο κακή και νάναι για την Ευρώπη και την Ελλάδα, είναι η γραμμή ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και πάνω απ όλα η γραμμή του Ποταμιού. Ο αυτοδιαφημιζόμενος σαν εντελώς ακομματικός και αυθόρμητος από τη βάση τρόπος καλέσματος αυτού του κινήματος, δεν μας πείθει όχι μόνο εξαιτίας της ουσιαστικής πολιτικής υποστήριξης που του έδωσαν και

τα τρία κόμματα ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι - που δίχως αυτά δεν βγαίνουν μεγάλες συγκεντρώσεις από πληθυσμούς που δεν ήταν πριν καθόλου δεμένοι με την πολιτική δράση- αλλά γιατί αυτή η συγκέντρωση είναι το αντίστροφο καθρέπτισμα του τρόπου και της γραμμής των δήθεν ακομματιστων αγανακτισμένων του Σύριζα που απαγόρευαν την έκφραση άλλων πολιτικών γραμμών μέσα σε ένα πλήθος που είχε μια κοινή θέση “όχι σε οποιοδήποτε μνημόνιο με την Ευρώπη”. Ήταν τότε αυτό το στημένο “ιντερνετικό ακομματικό αυθόρμητο” του Σύριζα το οποίο επέτρεψε στην ουσία να ενωθεί στα κρυφά κάτω από την ίδια αντιευρωπαϊκή σημαία η ψευτοαριστερά με την ακροδεξιά και τους ναζι έξω από τη Βουλή. Τώρα αυτή η ομοιομορφία του “ναι σε κάθε μνημόνιο με την Ευρώπη” ενώνει κάτω από την ίδια σημαία μια ευρωπαϊκή ψευτο-οικουμενικότητα που στην ουσία ακολουθεί την κυβέρνηση Σύριζα-ΑΝΕΛ στα πάντα εκτός από το να βγει η χώρα από την Ευρώπη, όπως ακριβώς ζητάει και ο Πούτιν (και βέβαια ο φίλος του Ομπάμα από την άλλη υπερδύναμη). Έχουμε εκτιμήσει ότι ο Πούτιν θέλει οπωσδήποτε σε αυτή τη φάση μια φιλορώσικη Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη και μέσα στην Ευρωζώνη να σαπίζει τα πάντα και, κυρίως, να μπορεί να βάζει βέτο σε κάθε κλιμάκωση της ευρωπαϊκής αντίστασης στη ρωσοκινεζική πολυεθνική συμμαχία που είναι παντού σε επίθεση ενάντια στον Δεύτερο Κόσμο (Ευρώπη, Ιαπωνία) καθώς και στο δημοκρατικό Τρίτο Κόσμο με ισλαμοαζιουαλική ή με κρατικοστρατιωτική μορφή. Η κατ'εξοχήν ψευτοευρωπαϊκή Ελλάδα μέσα στη Ρωσία και υπέρ της Ρωσίας είναι η Ελλάδα του ανοιχτά φιλορώσου και κρυφά φιλοσυριζαίου Θεοδωράκη.

Δεν θέλουμε να πούμε με τα παραπάνω ότι για μας είναι ίδιος πολιτικά στη βάση του ο κόσμος της βάσης που συμμετείχε στο χθεσινό κυρίως ευρωπαϊκό μαζικό “Σύνταγμα” και εκείνος που συμμετείχε στο κυρίως αντιευρωπαϊκό μαζικό “Σύνταγμα” των αγανακτισμένων του 2012, και στα πολλά άμαξα “Συντάγματα” των ανοιχτά κομματικών συγκεντρώσεων της τελευταίας πια πουτινικής-ντογκινικής ψευτοαριστερας των Σύριζα, ψευτοΚΚΕ, και της εξωκοινοβουλευτικής ουράς τους των ανοιχτών τροτσκιστών και των μ-λ τροτσκιστών.

Είναι γεγονός ότι σε αυτή τη συγκέντρωση συμμετείχε, και μάλιστα μαζικά, ένας δημοκρατικός κόσμος, που πραγματικά ανησυχεί και δίκαια ανησυχεί για το γεγονός ότι στην εξουσία βρίσκεται μια τουλάχιστον αντιδημοκρατική κυβέρνηση, που έτσι κι αλλιώς, είτε τώρα είτε αργότερα, πάει τη χώρα όχι απλά σε έξοδο αλλά σε εχθρική έξοδο και σε ανοιχτή σύγκρουση με την Ευρώπη καθώς και σε φασιστική δικτατορία με κοινοβουλευτικό μανδύα. Επίσης είναι γεγονός ότι οι σοσιαλφασίστες επιτελείς δεν θέλανε αυτή τη συγκέντρωση πολύ μαζική γιατί αυτό θα κινδύνευε να αντιστρέψει το μήνυμα προς την Ευρώπη (δηλαδή θα σήμαινε: μη λογαριάζατε καθόλου την κυβέρνηση είναι εντελώς αδύναμη στις μάζες, μην υποχωρείτε ρούπι οπότε αυτή ή θα πέσει ή θα υποκύψει) και κυρίως θα αδυνάτιζε υπερβολικά και θα επηρέαζε τους ήδη αδυνατισμένους στη λαϊκή τους βάση συριζαίους. Γι αυτό οι σοσιαλφασίστες διοργάνωσαν μια κυβερνητική αντισυγκέντρωση στην πρώτη εξαγγελμένη ημερομηνία πραγματοποίησής της την Τετάρτη, και μετά όταν η φιλοευρωπαϊκή, στη φόρμα της πάντα, συγκέντρωση αναβλήθηκε για την επόμενη μέρα, την Πέμπτη, διοργάνωσαν απειλη-

Η ΔΙΠΛΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

συνέχεια από τη σελ. 5

τική έμμεση αντισυγκέντρωση αναρχικών στα Προπύλαια συν όλη τη σχετική λάσπη που ρίξανε ενάντια στους συμμετέχοντες από τα ΜΜΕ και τα διαδικτυακά όργανα τους. Επίσης επειδή η πρώτη συγκέντρωση-αντισυγκέντρωση των Συριζαίων ήταν εντελώς άμαζη, βάλανε την ΑΔΕΔΥ να οργανώσει νέα πιο μαζική συγκέντρωση την Κυριακή με τα εντελώς κνίτικα αντιευρωπαϊκά και αντιμνημονιακά συνθήματα της ώστε να κατεβάσουν και το μαζικό ΠΑΜΕ για να αντιρροπήσουν τη μαζικότητα των φιλοευρωπαίων. Έτσι η δόση από τα δύο ρεύματα θα είναι ισορροπημένη ώστε η διαπραγμάτευση να δίνει αρκετή κνίτικη πίεση στην Ευρώπη για να υποχωρήσει, αλλά και αρκετή δόση ελεγχόμενου ευρωπαϊσμού για να μην πεισμώνουν τα 18 κράτη και οι κυβερνήσεις τους και ενωθούν απόλυτα απέναντι στον προκλητικό Τσίπρα.

Η ΟΑΚΚΕ μπορεί να συνεργαστεί με τους αστούς φιλελεύθερους, όπως πρόσφατα στο ζήτημα της εκπαιδευτικής αντιμεταρρύθμισης ή παλιότερα ενάντια στους φονιάδες της "17 Νοέμβρη", αλλά ποτέ δεν τους έχει εκχωρήσει ούτε έναν πόντο σε βάρος των πολιτικών της θέσεων και της πολιτικής της ανεξαρτησίας. Μάλιστα τους έχει υποστηρίξει πάντα όταν δέχονται επιθέσεις από τους σοσιαλφασίστες, είτε στο πολιτικό είτε στο παραγωγικό επίπεδο. Αυτό το έχει κάνει με μια συνέπεια και μια ένταση που δεν την έχουν δείξει ποτέ οι ταξικοί ομοϊδεάτες τους που συχνά παρακολουθούν το κατασπάραγμα των άλλων αστών από τους ρωσόδουλους με την απόθια ή και την κρυφή χαρά που νιώθει ένας καπιταλιστής όταν κλείνει το εργοστάσιο του ανταγωνιστή του από το σαμποτάζ του Σύριζα και του ΣτΕ ή όταν ένας πολιτευτής τους χάνει τη θέση του στη Βουλή και στο κόμμα του από πολιτική εκκαθάριση από τους ρωσόφιλους ύστερα από ένα επιλεκτικό ή ανύπαρκτο σκάνδαλο. Αυτός είναι ο ένας λόγος που ο σοσιαλφασισμός λυσσάει ενάντια στην ΟΑΚΚΕ και τη συκοφαντεί για αστισμό, όμως ο πιο βασικός λόγος είναι ότι η πραγματικά κομμουνιστική και προλεταριακή στην ιδεολογία και στην πράξη της ΟΑΚΚΕ αποκαλύπτει τον αστικό και μάλιστα το μεγαλοαστικό φιλο-κρατικομονοπωλιακό, φιλο-ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα όλου του ψευτοαριστερού μπλοκ. Η ΟΑΚΚΕ λοιπόν δεν χαρίζει τις προλεταριακές μάζες σε αυτό το μπλοκ που τόσο αισχρά τις εκμεταλλεύεται για να ανεβεί στην εξουσία ενώ ταυτόχρονα τις προδίνει καθημερινά και στα άμεσα και στα στρατηγικά τους συμφέροντα.

Η ΟΑΚΚΕ είναι οργάνωση της προλεταριακής πρωτοπορίας και πρέπει να δέσει τον αγώνα για τον πολιτικό δημοκρατισμό και την απελευθέρωση της μπλοκαρισμένης βιομηχανικής ανάπτυξης με τα άμεσα και τα στρατηγικά συμφέροντα της φτωχολογίας και να δεθεί μαζί της. Αυτό πρέπει να γίνει όχι μόνο για τα στρατηγικά συμφέροντα της τάξης, αλλά γιατί ο σοσιαλφασισμός και η επαπειλούμενη ξένη νεοαξιστική κατοχή μπορούν να αντιμετωπιστούν κύρια από τις προλεταριακές μάζες, ιδιαίτερα τους βιομηχανικούς εργάτες, και τη φτωχολογία της πόλης και του χωριού. Αλλά για να γίνει αυτό οι μάζες αυτές πρέπει να αποσπαστούν από την πολιτική και ιδεολογική επιρροή του σοσιαλφασισμού και γενικά του φαιο-"κόκκινου" ψευδο-αντικαπιταλισμού. Κανείς όμως δεν θα μπορέσει να τις αποσπάσει αν δεν δια-

χωριστεί στο επίπεδο αυτό από τους αστοφιλελεύθερους που επιδοκιμάζουν σαν αναγκαίο κάθε μέτρο φτωχοποίησης του λαού ειδικά στον κρατικό αλλά και στον ιδιωτικό τομέα. Μάλιστα στον τελευταίο χαρακτηριστικά υποστηρίζουν με ενθουσιασμό τις κινέζικες επενδύσεις και τα μοναδικά στη χώρα οργανωμένα σε μεγάλη κλίμακα κάτεργα της COSCO όπου στην πράξη συνεργάζονται με τους ψευτοαριστερούς και ναζήδες συνδικαλιστές των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ και της "Χρ. Αυγής" που επίσης ξεπουλάνε τους εργάτες εκεί πράγμα όμως που ελάχιστοι ξέρουν. Με λίγα λόγια οι αστοφιλελεύθεροι στην πλειοψηφία τους κάνουν αντικειμενικά και φωναχτά τα πάντα για να στείλουν την φτω-

χολογία σε αυτούς του δηλητηριώδεις προστάτες της.

Είναι μάλιστα η ταξική φύση ειδικά των περισσότερων ελλήνων αστοφιλελεύθερων ηγετικών στελεχών που δεν τους αφήνει να δουν, και κυρίως να αναγνωρίσουν, ότι η βασική αιτία της σημερινής καταστροφικής κρίσης της χώρας οφείλεται στη συντριβή της μεγάλης βιομηχανίας και όχι στην ανόητη και ρηχή αντίληψη τους του "μεγάλου και σπάταλου κράτους", που το έχουν ταυτίσει με το σοσιαλισμό όπως ακριβώς κάνουν στην πράξη ή και στα λόγια και οι σοσιαλφασίστες. Οι τελευταίοι λατρεύουν το αστικό κράτος γιατί σαν αστοί χωρίς οικονομική δύναμη μέσω αυ-

τού ανεβαίνουν στην πολιτική και μετά στην οικονομική εξουσία και γι αυτό παντού είναι κρατικοκαπιταλιστές ενώ ειδικά στην Ελλάδα είναι οπαδοί ενός κράτους εντελώς κομπραδόρικο, αντιβιομηχανικού και παρασιτικού, που αντιστοιχεί στα συμφέροντα αποικιοκρατών. Ο κομμουνισμός αντίθετα, οπότε και η ΟΑΚΚΕ, θέλει να καταστρέψει αυτό το κράτος το καταπιεστικό και διεφθαρμένο και να χτίσει στα ερείπιά του ένα άλλο λαϊκό κράτος και αυτό μόνο για μια ενδιάμεση περίοδο και μόνο για τη διεξαγωγή της ταξικής πάλης με στόχο τη σταθεροποίηση της πο-

συνέχεια στη σελ. 11

ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΤΗΣ 7/6/2015

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ-ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΖΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΕΝΩ ΚΑΝΕΙ ΠΩΣ ΤΗ ΣΩΝΕΙ

Στόχος της κυβέρνησης Σύριζα-Πούτιν είναι να εξαθλιώσει το λαό μας ενοχοποιώντας γι αυτό την Ευρώπη ώστε η χώρα μας:

- α) να γίνει εύκολη λεία της Ρωσίας και της Κίνας που ήδη την αγοράζουν τζάμπα,
- β) να ακρωτηριαστεί παραγωγικά και κοινωνικά, και έτσι να τη χρησιμοποιούν οι ρωσόφιλοι σαν μόνιμο ζητιάνο που θα διασπάει και θα αποσαθρώνει την ευρωπαϊκή ενότητα.

Για ανθρώπινους μισθούς και συντάξεις δεν χρειάζεται καμιά ξένη βοήθεια και βέβαια όχι κήρυξη χρεωκοπίας. Χρειάζεται μόνο να επιτραπούν οι επενδύσεις δηλαδή να τερματιστεί το παραγωγικό σαμποτάζ που γίνεται από τους ρωσόδουλους με πρωτεργάτη τον Σύριζα.

Αυτή η κυβέρνηση με το να διατυμπανίζει επί 4,5 ολόκληρους μήνες την απειλή χρεωκοπίας σαν "διαπραγματευτικό όπλο", καταστρέφει συστηματικά και σε πρωτοφανή κλίμακα μια παραγωγική μηχανή που ήταν ήδη τσακισμένη από τις προηγούμενες κυβερνητικές ηγεσίες και κύρια από τον ίδιο τον Σύριζα, τον οργανωτή όλων των αντιβιομηχανικών και αντιεπενδυτικών "κινήματων".

Με την απειλή της χρεωκοπίας η κυβέρνηση έχει διώξει καταθετικά κεφάλαια 25 δις από τις τράπεζες οπότε έχει στραγγίξει από δανεισμό όλες τις επιχειρήσεις, έχει στείλει μήνυμα τρόμου σε όλες τις χώρες που συναλλάσσονται με ελληνικές επιχειρήσεις χτυπώντας βάνουσα τις εξαγωγές αλλά και τις εισαγωγές, και έχει μαζέψει όλο το χρήμα του δημοσίου στραγγαλίζοντας όλες τις επιχειρήσεις που συναλλάσσονται με αυτό. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι αυτές είναι προσωρινές απώλειες της ηρωικής της "διαπραγμάτευσης". Ας το πει αυτό στους δεκάδες χιλιάδες απολυμένους των τελευταίων μηνών λόγω λουκέτων, ανάμεσά τους και στους 180 απολυμένους της χαλυβουργίας Hellenic Steel, που έκλεισε οριστικά, επειδή οι υποψήφιοι αγοραστές της αποχώρησαν λόγω ακριβώς του κινδύνου χρεωκοπίας.

Αλλά πέρα από τη "διαπραγμάτευση", γιατί μόλις ήρθε στην εξουσία η πρώτη πράξη της νέας κυβέρνησης ήταν να σταματήσει επενδύσεις δισ που θα απασχολούσαν χιλιάδες νέους, και θα προσέφεραν νέα μέσα παραγωγής στη χώρα και έσοδα στο δημόσιο και ειδικά στα ασφαλιστικά ταμεί-

α. Είναι απλό: αυτές οι επενδύσεις δεν ήταν ρωσοκινεζικές. Τέτοιες ήταν οι γεωτρήσεις για υδρογονάνθρακες στο Ιόνιο και στην Κρήτη, η επένδυση των 6 δις στο Ελληνικό, η επένδυση στον Αστέρα Βουλιαγμένης, η καναδική μεταλλουργία Χρυσού, και, το πιο χαρακτηριστικό, ο αγωγός TAP από το Αζερμπαϊτζάν προς την ΕΕ, ο μόνος που θα παρέκαμπτε τη Ρωσία και θα ανάσταινε την ετοιμοθάνατη ελληνική χαλυβουργία. Αποκαλύπτοντας τον πολιτικό στόχο όλου αυτού του σαμποτάζ η κυβέρνηση κάλεσε τη Ρωσία να φτιάξει στην Ελλάδα τον δικό της ανταγωνιστικό προς τον TAP αγωγό φυσικού αερίου, ενώ έταξε στην Κίνα όλο το λιμάνι του Πειραιά.

Ποιους μισθούς λοιπόν και ποιες συντάξεις θέλουν να υπερασπίσουν οι Τσίπρες και οι Λαφαζιάνηδες όταν υπονομεύουν εγκληματικά την υλική παραγωγική βάση που τροφοδοτεί τις συντάξεις και τους μισθούς του δημοσίου; Αν ο Σύριζα σκεφτόταν στ αλήθεια τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, πέρα από το ότι θα ξεμπλόκαρε την παραγωγή θα μπορούσε αμέσως να βρει ισοδύναμα και να μην έρθει σε πόλεμο με την ΕΖ φορολογώντας αυτούς που ποτέ το βαθύ κράτος δεν φορολογεί ουσιαστικά. Την πάμπλουτη εκκλησία, τους κρατικοδίαιτους ανατολικούς ολιγάρχες, τη μεγάλη αγροτική γαιοκτησία, τον εφοπλισμό που πια είναι πολύ δεμένο με την Κίνα, και τέλος τις βδέλλες της κρατικής γραφειοκρατίας των οποίων ποτέ το καθεστώς δεν ερευνήσε τα παράνομα εισοδήματα, επειδή αυτές αποτελούν το κύριο ταξικό στήριγμα των κάθε λογής φαιο-"κόκκινων" φασιστών μέσα στο κράτος.

Ο Σύριζα θέλει την έχθρα με την Ευρώπη αλλά μένοντας μέσα της για να της κάνει ζημιά σαν δούρειος ίππος της νεοαξιστικής Ρωσίας. Αυτός σημαίνει για την Ελλάδα εθνική υποδούλωση και ύπουλη κοινοβουλευτική δικτατορία από το μέτωπο Σύριζα, ΑΝΕΛ, ναζιστικής "Χρ. Αυγής", ψευτοΚΚΕ, το οποίο ήδη προσωποποιεί η φασίστρια πρόεδρος της Βουλής. Χρειαζόμαστε λοιπόν ένα αντιφασιστικό, δημοκρατικό και πατριωτικό μέτωπο για να πετύχουμε την ανάπτυξη και την προκοπή του τόπου με πρωτοπόρα την τάξη που υποφέρει πιο πολύ από όλη αυτήν την καταστροφή, τη βιομηχανική εργατική τάξη. Αυτή για να σταθεί σαν τέτοια θα πρέπει να παλέψει παντού για άμυνα στο παραγωγικό σαμποτάζ, για δημοκρατικό συνδικαλισμό ενάντια στους φαιο-"κόκκινους" και στην εργοδοσία, για αντίσταση στα εργασιακά γκέτο και για επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους.

www.oakke.gr, e-mail: info@oakke.gr

Γραφείο: Χαλκοκονδύλη 35, Τηλ-Φαξ: 210-5232553

ΟΑΚΚΕ

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

Αθήνα 07/06/2015

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ-ΠΟΥΤΙΝ ΚΛΙΜΑΚΩΝΕΙ ΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

Στόχος της η διάσπαση του ενιαίου μετώπου των 18 χωρών και η υποδούλωση του ελληνικού λαού

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Πούτιν κλιμακώνει τον εκβιασμό της στην Ευρώπη κάνοντας το πρώτο βήμα στην κήρυξη χρεωκοπίας. Όπως κάθε σοσιαλ-φασισμός που σέβεται τον εαυτό του έτσι και ο συριζέικος εμφανίζει τον πόλεμό που έχει κηρύξει στην ενωμένη Ευρώπη σαν ιερή άμυνα του υπέρ των ελλήνων μισθωτών και συνταξιούχων. Όμως είναι ο ίδιος ο προβοκάτορας Σύριζα που έχει χτυπήσει τελευταία όσο ποτέ άλλοτε την υλική βάση από την οποία αντλούν τους πόρους τους οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, δηλαδή τη γενική παραγωγή της χώρας.

Ο Σύριζα εξακόντισε το κρατικό έλλειμμα μέσα σε λίγους μήνες σε νέα ύψη σαμποτάροντας την παραγωγή με πρωτοφανείς ρυθμούς δηλαδή πολύ περισσότερο από κάθε ρωσόφιλο προκάτοχό του. Αυτό το πέτυχε πρώτον σταματώντας όλες τις μεγάλες ντόπιες και δυτικές επενδύσεις και δεύτερον προκαλώντας πιστωτική ασφυξία και εσωτερική στάση πληρωμών στο όνομα της “διαπραγμάτευσης”. Προκειμένου να ρίξει στους ευρωπαίους δανειστές την αποτυχία κάθε συμφωνίας που θα του έδινε τα προγραμματισμένα κονδύλια από την ΕΕ, ο Σύριζα δέχεται να φορολογήσει άγρια όλο τον πληθυσμό, και μάλιστα εκείνον που ως τώρα πληρώνει, αλλά αρνείται να φορολογήσει τους στρατηγικούς ταξικούς συμμάχους του: Την εκκλησία, τη μεγάλη αγροτική γαιοκτησία, την κρατικοδίαιτη ολιγαρχία των εργολάβων και των προμηθευτών, τα ρωσοκινέζικα νεο-αποικιακά μονοπώλια, και τη διεφθαρμένη γραφειοκρατία που ποτέ το καθεστώς δεν ερεύνησε τα παράνομα εισοδήματά της, γιατί αυτή αποτελεί το κύριο ταξικό στήριγμα του σοσιαλφασισμού μέσα στο κράτος.

Ο Σύριζα χρειάζεται μια μόνιμα εξαθλιωμένη Ελλάδα για να τη χρησιμοποιεί για να κάνει πολιτική “ανθρωπιστικής κρίσης” στην Ευρώπη, δηλαδή μετατρέπει την Ελλάδα σε έναν ανάπηρο ζητιάνο που θα ενοχοποιεί διαρκώς την Ευρώπη για την κατάστασή του και θα ζητάει την αντίστοιχη αποζημίωση για αυτό. Στόχος αυτής της πολιτικής για τον Σύριζα είναι να τραβάει ασταμάτητα δανεικά, και όσο γίνεται αγύριστα, από την ΕΕ ώστε να οξύνει τις εσωτερικές της αντιθέσεις, να δυναμώνει πολιτικά τους εθνικιστές μέσα της, να τη διασπά και να την παραλύει για λογαριασμό των ρώσων σοσιαλμπερλιστών αφεντικών του. Ήδη εδώ και 4 μήνες η Ευρώπη δεν ασχολείται με τίποτα άλλο εκτός από το ελληνικό πρόβλημα, οπότε αφήνει τη Ρωσία και τους φίλους της ιρανούς, αιγύπτιους και κανίβαλους τζιχαντιστές να αλωνίζουν στην Ουκρανία, στη Βόρεια Θάλασσα, στη Μέση Ανατολή και στη Μεσόγειο.

Βεβαίως η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να ασκεί αυτήν την εκβιαστική πολιτική και τώρα να την κλιμακώνει αν δεν είχε σαν συμμάχους μέσα στην Ευρώπη και μάλιστα σε ηγετικές θέσεις, που είναι φίλοι ή ακόμα και πράκτορες της ρώσικης υπερδύναμης που αυτή προωθεί ή στηρίζει σύμφωνα με τις καλύτερες τσαρικές παραδόσεις. Αυτή τη διείσδυση η ρώσικη υπερδύναμη δεν την πετυχαίνει απλά χάρη στον κρατικό υπερσυγκεντρωτισμό της που της δίνει το πλεονέκτημα να συνωμοτεί πιο εύκολα, αλλά αξιοποιώντας τις εκλεκτικές

αντιδημοκρατικές και αντιλαϊκές συγγένειες των δυτικών φιλελεύθερων μονοπωλιστών με τους ρωσοκινέζους κρατικοφασίστες μονοπωλιστές. Τέτοιοι σύμμαχοι της ρώσικης πολιτικής και για αυτό τρυφεροί συμπαραστάτες των ελλήνων εκβιαστών είναι οι Ομπάμα, Ολάντ και Γιουνκέρ με πρώτη και καλύτερη την πρώην σταζίτσια Μέρκελ. Είναι αυτοί που φροντίζουν συστηματικά να σπάνε την πολιτική απομόνωση που δοκιμάζουν οι Τσιπρο-Καμμένιοι στην Ευρώπη όχι μόνο από την πλειοψηφία των κυβερνήσεων, αλλά κυρίως από τους λαούς της. Κανείς πραγματικός ευρωπαίος δημοκράτης δεν μπορεί να συγχωρέσει το γεγονός ότι αυτή η κυβέρνηση βάζει τα αιτήματα της με εκβιαστικό τρόπο και μάλιστα με τον εκβιασμό ότι αφού κηρύξει χρεωκοπία θα πάει με τους πουτινικούς φασίστες και εισβολείς, δηλαδή με τους ανοιχτούς εχθρούς της Ευρώπης. Πέρα από τη φιλορώσικη και φιλο-ακροδεξιά (συγκυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ) και στην ουσία εχθρική προς την Ευρώπη πολιτική τους, αυτοί οι τύποι έχουν επίσης γίνει ανυπόλητοι διεθνώς για τα ασταμάτητα ψέματα τους, την αθέτηση συμφωνιών (όπως αυτής της 20 του Φλεβάρη), τη διπλή γλώσσα με πρόσχημα τις εσωκομματικές αντιθέσεις, το στόμφο, την επιτηδευμένη εκκεντρικότητα και την αλαζονία του κομπλεξικού που χωρίς τη δική του αξία, αλλά με απάτες και ξένες πλάτες ανέβηκε στην εξουσία. Τέλος έχει κάνει πολύ κακή εντύπωση σε όλα τα πολιτικά ρεύματα της Ευρώπης το διασπαστικό αναθεωρητικό φιλοπόλεμο μέτωπο που επιχειρεί σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς ενάντια στη Γερμανία ζητώντας πολεμικές αποζημιώσεις όψιμα και μπαμπέσικα, δηλαδή αφού πρώτα η νέα αντιφασιστική Γερμανία δέχτηκε να μπει η Ελλάδα στο Ευρώ και μαζί με άλλες χώρες, ακόμα και φτωχότερες από την Ελλάδα, να της διαθέσει δεκάδες δισ επιδοτήσεων.

Αυτή τη στιγμή η φαιο-“κόκκινη” συμμορία που κυβερνάει τη χώρα παίζει το μεγάλο χαρτί που της έχει αναθέσει η ρώσικη διπλωματία, που είναι να σπάνει τις ευρωπαϊκές αντιστάσεις στην απαίτηση της ελληνικής κυβέρνησης να επιβάλει τους δικούς της όρους και κανόνες πάνω στις ομόφωνες αποφάσεις των υπόλοιπων κρατών. Αυτό το πραγματικό διακύβευμα πάνε οι εκβιαστές να το συσκοτίσουν αρνούμενοι την αρχή της πλειοψηφίας και μάλιστα της συντριπτικής, λέγοντας ότι δεν υπάρχει κάποια Ευρώπη 19 ελεύθερων κυρίων χωρών που αποφασίζει για τα κοινά οικονομικά ζητήματα μέσα στο Γιουρογκρουπ, οπότε και για τους όρους του δανεισμού στην Ελλάδα, αλλά υπάρχει μια γερμανική Ευρώπη που α-

κολουθεί δουλικά τον ηγεμόνα της, τη Γερμανία, η οποία τάχα επιβάλλει στην Ευρώπη μια νέα κρυφοχιτλερική κυριαρχία του χρήματος δίχως όπλα. Δηλαδή οι ρωσόδουλοι αυτοί αποδίδουν στη σημερινή Γερμανία- που είναι προωθημένα αστοδημοκρατική γιατί ο φασισμός της νικήθηκε από την ενωμένη αντιφασιστική Ευρώπη όσο κανένας άλλος φασισμός στον κόσμο- το ρόλο που στην πραγματικότητα παίζει το αφεντικό τους, η πάνοπλη Ρωσία. Αυτή εδώ από αρχηγός του αντιφασιστικού μετώπου στον β' παγκόσμιο έγινε ο νέος Χίτλερ χάρη στην υπόκωφη ταξική αντεπανάσταση στα μέσα της δεκαετίας του 1950. Οι πράκτορες της ηγεσίας του Σύριζα πάνε να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι ο φασισμός βρίσκεται στη σημερινή Ενωμένη Ευρώπη και ότι η δημοκρατία βρίσκεται στην “Ευρασία” του νεοαζιστικού άξονα Ρωσίας-Κίνας.

Οι φαιο-“κόκκινοι” που από κοινού κυβερνάνε την Ελλάδα τουλάχιστον στο ιδεολογικό επίπεδο, χρησιμοποιούν στο επιχειρήμα ότι δεν έχουν δικαίωμα άλλες χώρες, επειδή δανείζουν τη δικιά μας, να της επιβάλουν την οικονομική και δημοσιονομική πολιτική που θέλουν. Στην πραγματικότητα είναι οι δικοί μας μπαταχτζήδες κυβερνήτες που έβαλαν τις δημοκρατικές χώρες της Ευρώπης να παίζουν διαρκώς αυτόν τον άχαρο ρόλο του φοροεισπράκτορα και του κλαδευτή μισθών και συντάξεων. Και μάλιστα το έκαναν με την άφραση τέχνη του προβοκάτορα. Για παράδειγμα ενώ οι δανειστές ανέθεταν στις ελληνικές κυβερνήσεις να έχουν ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς αυτές τους έλεγαν ότι κατ αρχήν αυτό είναι αδύνατο και καλούσαν τους δανειστές να πουν εκείνοι τι πρέπει να κοπεί και πόσο. Και αυτοί σαν αστοί που δεν νοιάζονται για το πως σκέφτονται οι λαοί αρκεί να εκτελείται ένα πρόγραμμα διάσωσης, όπως έγινε με τις άλλες χώρες του ευρωπαϊκού νότου που τελικά βγήκαν από την κρίση, το έκαναν αυτό ευχαρίστως. Έτσι έδωσαν στις ελληνικές κυβερνήσεις το δικαίωμα να ρίχνουν πάνω τους, και γενικά πάνω στην Ευρώπη την ευθύνη της ελληνικής πείνας και της ανεργίας. Μάλιστα οι δανειστές δεν θέλανε να ανοίξουν μια μεγάλη πολιτική συζήτηση μέσα στην Ευρώπη για το ελληνικό ζήτημα, για να μην φέρουν σε δυσκολία τις ελληνικές κυβερνήσεις που παριστάνανε τις φιλοευρωπαϊκές. Αλλά αυτές την ίδια ώρα σαμποτάραν όλες τις πραγματικά προοδευτικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις (χτύπημα κρατικού παρασιτισμού, φορολογικής διαφθοράς, απελευθέρωση επαγγελματιών, ξεμπλοκάρισμα αδειοδοτήσεων κλπ) και ξεσπάγανε από κοινού με τους δανειστές όλο το “μεταρρυθμιστικό τους οίστρο” στο χτύπημα του μεροκάματου, των μισθών, των συντάξεων κλπ. Έτσι γίνανε βασιλιάδες οι σοσιαλφασίστες στη χώρα μας και παραλίγο θα γίνονταν στην Ευρώπη ολόκληρη αν δεν ήταν τόσο αντιπαθητικοί.

Πάνω σε αυτήν την παράδοση λοιπόν

και οχυρωμένοι πίσω από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους πατάνε σήμερα οι σοσιαλφασίστες για να πουν ένα δήθεν μεγάλο “όχι” στους “ξένους δυνάστες”. Βεβαίως αν δεν ήταν παλιάνθρωποι δεν θα απειλούσαν με χρεωκοπία άλλες 18 χώρες για να τις εξαναγκάσουν να υποταχθούν στους δικούς τους όρους δανεισμού, αλλά θα διάλεγαν να φύγουν από την Ευρωζώνη ζητώντας από τις 18 κυβερνήσεις μια σειρά διευκολύνσεις και καλύψεις για το πέρασμα στο εθνικό νόμισμα. Αυτό άλλωστε εδώ και καιρό έχει προτείνει η ΟΑΚΚΕ για να σταματήσει αυτή η ομηρεία του ελληνικού λαού από τους προβοκάτορες που πίσω από το κοινό νόμισμα και τους δανειστές κρύβουν τη δική τους αποκλειστική ευθύνη για την καταστροφή της χώρας.

Δεν είμαστε σε θέση να ξέρουμε αν ο αυτός ο κλιμακωμένος πλέον εκβιασμός τους θα πιάσει εκεί που δεν έχει πιάσει ως τώρα. Αυτοί ποντάρουν όχι μόνο και όχι τόσο στους Μέρκελ, Ολάντ, και Γιουνκέρ αλλά κυρίως στο ότι έχουν από πίσω τους με πάθος τους δύομιση υπερδυνάμεις (Ρωσία, προεδρία Ομπάμα, Κίνα). Αυτό δίνει σε αυτά τα κακομαθημένα από την ελληνική αστική τάξη κνιτάκια αυτό το τουπέ και αυτήν την αυθάδη σιγουριά που στους αδαείς μετράει για χαρακτήρας. Εκεί που επιδιώκει η κυβέρνηση Σύριζα-Πούτιν να δημιουργήσει ένα καίριο ρήγμα με την άρνηση πληρωμής αυτής της δόσης του ΔΝΤ είναι στην τακτική ενότητα των ευρωπαίων (που έχουν επικεφαλής τους Σόμπλε και Ντάισελμπλουμ), με την προεδρία Λαγκάρντ. Νομίζουμε ότι η στόχευση των Ρώσων καθοδηγητών της κυβέρνησης είναι να δυναμώσει το μέτωπο ΗΠΑ, Ρωσίας, Κίνας, Βραζιλίας, Ινδίας μέσα στο ΔΝΤ και να εξαναγκάσει τη Λαγκάρντ σε υποχώρηση. Ήδη διαρρέει στον ευρωπαϊκό τύπο η πρώτη επίθεση της Ρωσίας, Ινδίας, και Βραζιλίας στη Λαγκάρντ για τους χειρισμούς της στο ελληνικό ζήτημα (<http://derstandard.at/2000016774327/Warum-Lagarde-den-Grexit-fuerchten-muss>). Δεν μπορούμε επίσης να αποκλείσουμε μέχρι τις 30 του Ιούνη και μια καλυμμένη επίθεση στο Ευρώ από κερδοσκοπικά κεφάλαια των ΗΠΑ και Κίνας ή άλλες εξελίξεις που θα μπορούν να υποδαυλίσουν την ευρωπαϊκή προσωρινή αστάθεια που έτσι κι αλλιώς προκαλεί η έμπρακτη πλέον απειλή ελληνικής χρεωκοπίας. Σε κάθε περίπτωση όλα θα κριθούν από το αν οι ευρωπαίοι θα βρεθούν ή όχι πολιτικά απομονωμένοι. Ως τότε η Μέρκελ, Ολάντ και Γιουνκέρ δεν θα μπορούν να τους χτυπήσουν ανοιχτά καθώς βρίσκονται απέναντι σε μια γερμανική και γαλλική κοινή γνώμη που είναι αντίθετη κατά 65% ως 70% στα τερτίπια της ελληνικής κυβέρνησης.

Εννοείται βέβαια από όσα είπαμε ως τώρα ότι μια νίκη της κνίτικης συμμορίας στις συντάξεις δεν θα σημάνει ού-

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 5/6/2015)

Με άρθρο του “θεωρητικού” του ρώσικου νεοναζισμού Ντούγκιν, ο Πούτιν προετοιμάζει τη ρωσική κοινή γνώμη για την αρπαγή της Ελλάδας...

Είχαμε ήδη καταλήξει μέσα από το “όχι” του άκυρου δημοψηφίσματος, και ιδιαίτερα μετά την έντονη λεκτική φασιστική εκστρατεία στη διάρκεια του καθώς και την αναφορά του Καμμένου για εμπλοκή του στρατού στα εσωτερικά της χώρας, ότι οι ρωσόδουλοι σχεδιάζουν να φύγουν από το Ευρώ και να πάνε σε δικτατορία.

Στο σημείο αυτό είδαμε στον ρωσόφιλο ιστότοπο defencenet.gr, που είναι συνήθως πολύ καλά πληροφορημένος για τις ρώσικες θέσεις, το παρακάτω ανατριχιαστικό κείμενο του “θεωρητικού” του Πούτιν και γνωστού “φιλοσόφου” και “καθηγητή της γεωπολιτικής” Αλεξάντερ Ντούγκιν. Όπως έχουμε ξαναγράψει ο Ντούγκιν είναι ο άνθρωπος που έχει σαν επάγγελμα να δικαιολογεί με θεωρητικούς, δηλαδή να ντύνει με φιλοσοφική και γεωστρατηγική γλώσσα το σχέδιο της ρώσικης κρατικομονοπωλικής αστικής τάξης να κατασπαράξει τον κόσμο αρχίζοντας από το κατασπάραγμα της Ευρώπης. Ο πυρήνας της “θεωρίας” του Ντούγκιν, που ονομάζεται σύγχρονος ευρασιατισμός, είναι ότι η Ευρώπη δεν είναι αυτόνομα μια ήπειρος αλλά απλά η άκρη της Ευρο-Ασιατικής ηπείρου. Η Ευρασία, που έχει σαν καθοδηγητικό κέντρο της τη Ρωσία και σαν κορμό της την συμμαχία Ρωσίας-Κίνας-Κίνας, έχει σαν κύριο γεωστρατηγικό και ιδεολογικο-πολιτιστικό εχθρό της τις ΗΠΑ που είναι παγκόσμιο κέντρο του φιλελεύθερου καπιταλισμού, ο οποίος σαν Νέα Τάξη(η οποία είναι ο καπιταλισμός των ΗΠΑ συν την εβραϊκή συνομοσία), είναι κύριος εχθρός της ανθρωπότητας. Για να μπορέσει η Ευρασία να αντιμετωπίσει τις ΗΠΑ πρέπει πρώτα να “απελευθερώσει” το ακρινό της κομμάτι, την Ευρώπη που είναι σκλαβωμένο ιδεολογικοπολιτικά και στρατιωτικά από τις ΗΠΑ. Ο Ντούγκιν δεν λέει ότι αυτή η απελευθέρωση θα γίνει μέσα από μια πολεμική επίθεση, αλλά όποιος έχει μια στάλα μυαλό καταλαβαίνει μετά τη ρώσικη διαμελιστική επίθεση στην Ουκρανία και την προσάρτηση της Κριμαίας, ότι αυτή η “απελευθέρωση” θα γίνει με βία. Άλλωστε στην αντι-νεοταξίτικη νεο-μεσαιωνική γλώσσα του Ντούγκιν και των ομοίων του η απελευθέρωση από μια καταστροφική, στην ουσία σατανική ιδεολογία, σημαίνει καταστροφή του υποκειμένου που την πιστεύει, δηλαδή που του την έχει βάλει ο νεοταξισμός.

Λοιπόν στο παρακάτω κείμενο του Ντούγκιν, που γράφτηκε λίγο πριν από το άκυρο δημοψήφισμα το “όχι” το οποίο χαρακτηριστικά το προεξοφλεί ο Ντούγκιν, ενώ τα γκάλοπ στην Ελλάδα μιλούσαν για αποτέλεσμα 50-50, χαρακτηρίζει το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου ως την έναρξη της “θεμελιακής διαδικασίας ευρωπαϊκής απελευθέρωσης από την δικτατορία της Νέας Παγκόσμιας Τάξης”, “Όποιος ξέρει λίγη πολιτική μπορεί να καταλάβει ότι το “όχι” σημαίνει ρώσικη δικτατορία στην Ελλάδα!!

Αναδημοσιεύουμε παρακάτω το κείμενο του defence.net που μιλάει για το κείμενο του Ντούγκιν το οποίο δυστυχώς δεν έχουμε ακόμα ολόκληρο στα χέρια μας:

“Σε παρέμβασή στην κρίση και στο ελληνικό δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου προχώρησε ο μέντορας του Β.Πούτιν και θε-

μελιωτής της σύγχρονης ρωσικής σχολής γεωπολιτικής Αλεξάντερ Ντούγκιν, απευθυνόμενος προς τον ρωσικό λαό και ζητώντας να παράσχει υποστήριξη στην Ελλάδα.

Σε ένα εντυπωσιακό κείμενο ο Α.Ντούγκιν που το αμερικανικό περιοδικό *Foreign Affairs* τον χαρακτηρίζει σε άρθρο του, ως το “μυαλό του Πούτιν” είναι σαφές ότι δίνει “σήμα” στην ρωσική κοινωνία να είναι έτοιμη να στηρίξει την Ελλάδα.

“Οι Ρώσοι βρίσκονται στο πλευρό των Ελλήνων, δεν θα τους αφήσουμε μόνους στα δεινά τους, θα τους βοηθήσουμε και θα τους παράσχουμε κάθε στήριξη. Οι Βρυξέλλες και η φιλελεύθερη ηγεμονία επιδιώκουν να διαλύσουν την Ελλάδα.

Εμείς θέλουμε να την σώσουμε.

Πήραμε από τους Έλληνες την Πίστη, την γραμματεία και τον πολιτισμό. Φέρνουμε ευθύνη για τον ελληνικό λαό, ο οποίος είναι ο ιστορικός δάσκαλος των Ρώσων, ο ιδρυτής του πνευματικού και του λόγιου πολιτισμού μας.

Φέρουμε ευθύνη για την Ευρώπη και πρέπει να υπάρξουμε εγγυητές της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της κυριαρχίας της”.

Μια συγκλονιστική τοποθέτηση για την οποία όσοι γνωρίζουν τι σύστημα εξουσίας και ισσοροπιών της Ρωσίας, υποστηρίζουν ότι “Αποκλείεται να γράφτηκε εν αγνοία του Β.Πούτιν, ο οποίος είναι σαφές προετοιμάζει την ρωσική κοινή γνώμη για ανάληψη πρωτοβουλιών στην Ελλάδα και ενεργού βοήθειας στην Αθήνα σε περίπτωση κρίσης”...

Και συμπληρώνουν ότι:

“Ο ρωσικός λαός έχει και αυτός πληρώσει σημαντικό τίμημα με τις ευρωπαϊκές και αμερικανικές κυρώσεις, αλλά στηρίζει την κυβέρνηση στην ουκρανική κρίση.

Η ελληνική κρίση όμως είναι κάτι το διαφορετικό και πρέπει να προετοιμαστεί ψυχολογικά για να δικαιολογηθεί μια μεγάλη οικονομική βοήθεια στην Ελλάδα, την στιγμή που η κατάσταση στην Ρωσία δεν έχει βελτιωθεί οικονομικά όπως πριν από την ουκρανική κρίση.

Με την παρέμβασή του ο Α.Ντούγκιν καλεί τα ρωσικά ΜΜΕ να είναι προσεκτικά και μην αναπαράγουν τα “χονδροειδή ψέματα” των μεγάλων δυτικών ΜΜΕ για την Ελλάδα, που εντάσσονται στον “ψυχολογικό πόλεμο”, όπως τον χαρακτηρίζει, της Δύσης κατά της Ελλάδας.

Ο κ. Ντούγκιν χαρακτηρίζει το δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου ως την έναρξη της “θεμελιακής διαδικασίας ευρωπαϊκής απελευθέρωσης από την δικτατορία της Νέας Παγκόσμιας Τάξης”, που είναι, όπως λέει χαρακτηριστικά, αναφερόμενος στη Ρωσία, “και ο δικός μας αγώνας”.

Ο Ρώσος θεωρητικός υποστηρίζει ότι η “Ευρωπαϊκή Ένωση, αντί να καταστεί ο νέος, αυτοδύναμος και κυρίαρχος, γεωπολιτικός παίκτης, με τη δική του ατζέντα, μετατράπηκε σε υπάκουο όργανο της παγκόσμιας χρηματοοικονομικής ολιγαρχίας και της αμερικανικής ηγεμονίας.

Η ευρώ-γραφειοκρατία υπέβαλλε στις ευρωπαϊκές χώρες τη δογματική της πολιτική, με στόχο την κατάλυση των ανε-

ξάρτητων, κυρίαρχων οικονομιών. Οι ευρωπαϊκές χώρες (ειδικά οι μεσογειακές, και πρώτη απ’ όλες η Ελλάδα), που βούλιαξαν στα δάνεια, τις πιστώσεις και αποπληρωμές επιτοκίων πάνω σε επιτόκια (εις το διηνεκές) κατέληξαν, μες στον λαβύρινθο αυτού του ιστού επιτοκίων, στο αναμενόμενο τέρμα.”

“Αν ο ελληνικός λαός ψηφίσει “Όχι στο δημοψήφισμα, η Ελλάδα - και όχι μόνον η Ελλάδα, ολόκληρη η Ευρώπη, και μάλιστα ολόκληρος ο κόσμος - εισέρχεται σε μια νέα εποχή, όμως οι κανόνες θα αλλάξουν ριζικά. Κάποιες πόρτες θα κλείσουν, κάποιες άλλες όμως θα ανοίξουν - εκείνες στην Ευρασία, στη Ρωσία, στην Ανατολή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι ο δρόμος είναι βατός. Είναι δύσβατος, αλλά η Ελλάδα θα νικήσει, όπως θα νικήσει η ελευθερία και η εθνική αξιοπρέπεια. Το “όχι” στην Τρόικα σημαίνει “ναι” στην Ελλάδα.”

Ο κ. Ντούγκιν καταγγέλλει τις τεράστιες πιέσεις της “ευρωγραφειοκρατίας” να μη πραγματοποιηθεί το δημοψήφισμα και τον ψυχολογικό πόλεμο που εξαπέλυσε η Δύση κατά της Ελλάδας για να επηρεάσει, με όλα τα μέσα, το αποτέλεσμα του, επιδιώκοντας την “εθελούσια αυτοχειρία” της Ελλάδας.

Και μόνο με την απόφασή του να μην υποταγεί στην Τρόικα, αλλά να προσφύγει στον λαό, ο Τσίπρας, υποστηρίζει, “παραβίασε τους κανόνες” και “προκάλεσε το αντιδημοκρατικό, ολοκληρωτικό σύστημα που σταδιακά και άτυπα εγκαθιδρύθηκε στην Ευρώπη, στα πλαίσια του οποίου το σύνολο των αποφάσεων λαμβάνονται από την παγκόσμια χρηματοοικονομική ολιγαρχία, των Ρότσιλντ και

Ροκφέλερ, οι οποίοι βασίζονται στα “αποσπάσματα εφόδου” του Σόρος”.

“Σήμερα”, λέει, “από τον καθένα μας εξαρτώνται πολλά: πρέπει να επιχειρήσουμε να διασπάσουμε τον επικοινωνιακό αποκλεισμό της Ελλάδας.

Πρέπει να ανακοινώνουμε και να διαδίδουμε στα δίκτυα τις πληροφορίες για την πραγματική κατάσταση και τις εξελίξεις στην Αθήνα και άλλες πόλεις της Ελλάδας εν όψει του δημοψηφίσματος.

Οι Έλληνες πρέπει να κατανοήσουν ότι οι Ρώσοι βρίσκονται στο δικό τους πλευρό, ότι δεν τους αφήνουμε μόνους στα δεινά τους, ότι θα βοηθήσουμε και θα παράσχουμε κάθε στήριξη.

Οι Βρυξέλλες και η φιλελεύθερη ηγεμονία επιδιώκουν να καταστρέψουν την Ελλάδα.

Εμείς θέλουμε να την σώσουμε.”

Και η δήλωση του κ. Ντούγκιν καταλήγει: “Στις 5 Ιουλίου ξεκινά η θεμελιακή διαδικασία της ευρωπαϊκής απελευθέρωσης από την δικτατορία της Νέας Παγκόσμιας Τάξης. Είναι ο δικός μας αγώνας”.

Εμείς της ΟΑΚΚΕ και γενικά οι Έλληνες δημοκράτες λέμε: Δεν θέλουμε να σωθούμε από κανέναν. Θα σωθούμε μόνοι μας και θα συμμαχήσουμε με όποιον θέλουμε εμείς για αυτό. Σε κάθε περίπτωση όμως σίγουρα δεν θέλουμε να σωθούμε από τη φασιστική, βάνουση, κτηνώδη ρώσικη κρατικοολιγαρχία που στη μαρτυρική Τσετσενία παρουσίασε τον αφάνταστο στα χρονικά της ανθρωπότητας επιστημονικά κανιβαλικό βασανισμό των ηρωικών κατοίκων της.

Απόσπασμα από αφίσα της ΟΑΚΚΕ της 4/7

ΚΑΤΩ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΣΑΜΠΟΤΕΡ

Το βρώμικο δημοψήφισμα είναι ένα προκάλυμμα της κυβέρνησης Τσίπρα-Πούτιν για να ανοίξει μια ιδιόρρυθμη διαδικασία μερικής χρεωκοπίας εντός του Ευρώ. Ήδη αυτή έχει δώσει σε ελάχιστο χρόνο ένα πολύ βαθύ χτύπημα στην ήδη χτυπημένη παραγωγική μηχανή και μπορεί σύντομα να επιτρέψει στη Ρωσία να αρπάξει κυριαρχικές θέσεις στην οικονομία ιδιαίτερα στις τράπεζες, όπως ακριβώς το πέτυχε στην Κύπρο.

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΩΜΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Αυτή είναι η μόνη σωστή θέση από άποψη αρχής μιας και πρόκειται για μια απόλυτα αντισυνταγματική, πραξικοπηματική και σκοτεινή φάρσα. Αλλά η ΑΠΟΧΗ είναι σωστή και ζωντανά, πολιτικά, γιατί κατ αρχήν αντιτίθεται στο “όχι” που το προβάλλει το ανοιχτό και πρωτοφανές φασιστικό μέτωπο των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με τους ΝΑΖΙ. Αυτό διαχειρίζεται τις ελπίδες της προδομένης ταξικά φτωχολογιάς ενώ εκπροσωπεί τα στρατηγικά συμφέροντα του ρώσικου νεοναζιστικού μονοπώλιου καθώς και της κρατικο-ολιγαρχίας, του τμήματος του κρατικού μηχανισμού και του παρακράτους που το υπηρετούν. Το “όχι” σημαίνει πιο ανοιχτή πείνα, φασισμό και υποδούλωση της χώρας στους ρωσοκινέζους νεοναζί. Το καλό του είναι ότι με αυτό δεν θα ταλαιπωρηθεί άλλο η Ευρώπη από αυτούς τους παλιανθρώπους και ότι ο λαός θα ξέρει σύντομα το μεγαλύτερο εχθρό του.

Από την άλλη μεριά η ΑΠΟΧΗ σημαίνει άρνηση των συνειδητών δημοκρατών να απορροφηθούν από ένα “ναι” που όσο και να είναι δημοκρατικό φιλοευρωπαϊκό στη βάση του, το διαχειρίζεται από γενική τακτική άποψη η ψευτο-ευρωπαϊκή, πιο καλυμμένα ρωσόφιλη ηγεσία Θεοδωράκη-Σαμαρά-ΠΑΣΟΚ. Αυτή προορίζει αυτό το “ναι” να γίνει το άλλοθι του Τσίπρα στη βάση του Σύριζα για να υπογράψει μνημόνια, αλλά πιο πολύ το ευρωπαϊκό του ένδυμα για μια παραλλαγή “οικουμενικής” διακυβέρνησης. Αυτή όντας “ευρωπαϊκή” στην εμφάνιση θα πουλάει πιο εύκολα τη χώρα στη Ρωσία, πιο εύκολα θα διασπά και θα σαπίζει την ΕΕ για λογαριασμό της προηγούμενης, πιο εύκολα θα αποδίδει την πείνα των μνημονίων στην Ευρώπη, στο κίνημα του “ναι” και όχι στο παραγωγικό σαμποτάζ και στην ανατολική νεοαποικιακή οικονομία.

Ολόκληρο το κείμενο μπορείτε να το διαβάσετε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ -www.oakke.gr

Το “Όχι” της 5 Ιούλη σηματοδοτεί έξοδο από την Ευρώπη, πείνα, δικτατορία και υποδούλωση στη ναζιστική Ρωσία

συνέχεια από τη σελ. 1

γητές και δημοσιολόγους να αποδείξουν πέρα από κάθε αμφιβολία το αντίθετο. Οι “όχι” δεν ήθελαν να ακούσουν και να πιστέψουν τίποτα άλλο επειδή είχαν δουλεύει όχι μόνο από τους σοσιαλ-φασίστες, αλλά από όλη την ελεεινή και δίχως αρχές φιλοευρωπαϊκή αστική τάξη ότι είναι η Ευρώπη των 18 που τους πείνασε, ότι αυτή η Ευρώπη είναι στην πραγματικότητα υποχείριο της Γερμανίας, και ότι ο ευρωπαϊσμός, και από ότι φαίνεται αντιποιντικός Σόμπλε είναι ο κύριος εχθρός τους.

Είναι χαρακτηριστικό που όταν η πάλη των στελεχών του “ναι” ενάντια στο “όχι” ήταν προχθές στο φόρτε της, αυτά χρησιμοποιούσαν σαν ένα βασικό επιχείρημα ότι ο Σόμπλε ήταν τάχα υπέρ του “όχι” για να διώξει την Ελλάδα από το Ευρώ. Στην ουσία ο Σόμπλε είχε γίνει αποκρουστικός από την προπαγάνδα των ρωσόδουλων γιατί ακριβώς αποκάλυψε στο γερμανικό λαό σαν ευρωπαϊστής και αντίπαλος του Πούτιν, ότι η κυβέρνηση Τσίπρα έπαιζε ένα επιθετικό και διασπαστικό παιχνίδι σε βάρος των 18 και κυρίως γιατί έβαλε εμπόδιο στη σταζιτίσα Μέρκελ να παίξει το παιχνίδι του Τσίπρα με τους Ολάντ, Γιουνκέρ και Ρέτζι.

Ότι οι επικεφαλής του “Ναι” είναι μαζί με τον Τσίπρα αποδείχτηκε τώρα δα που πήγαν με τον Τσίπρα και στήσανε γύρω του μια σιχαμερή εθνική υποστηρικτική ζώνη διαπραγμάτευσης για να κάνουν **άλλη μια επιχείρηση διάσπασης της Ευρώπης, ακριβώς την ώρα που αυτός μαχαίρωνε με το κλείσιμο των τραπεζών όλη την παραγωγή της χώρας, ιδιαίτερα την εξαγωγική, σε κλίμακα που δεν έχει ξαναζήσει η Ελλάδα.**

Αποδεικνύεται σήμερα μόλις ένα 24ωρο μετά από αυτό το βρώμικο δημοψήφισμα πόσο σωστή ήταν η γραμμή της ΟΑΚΚΕ ότι το βασικό ζήτημα ήταν το σαμποτάζ στις τράπεζες και πόσο σωστή ήταν η γραμμή της για αποχή κόντρα στη γραμμή του “ναι”. Αν το βρώμικο μέτωπο κορυφής του “ναι” έριχνε, όπως θα έπρεπε, τη γραμμή της αποχής το δημοψήφισμα θα έβγαине άνετα άκυρο αφού η εγκυρότητα πετυχαίνεται με συμμετοχή 40%. Επίσης επιβεβαιώθηκε η θέση της ΟΑΚΚΕ ότι η ηγεσία του “ναι” θα το πούλαγε ξεδιάντροπα πηγαίνοντας αυτό το “ναι” στον Τσίπρα για να διασπάσει την Ευρώπη και να κάνει κακό στη χώρα, ενθαρρύνοντας την κυβέρνηση να συνεχίσει το τρομακτικό της έγκλημα να κρατάει τις τράπεζες κλειστές κάνοντας το σκληρό στους δανειστές.

Με αυτή της την αρχαική και ανεξάρτητη πολιτική στάση σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή, η ΟΑΚΚΕ έδειξε πόσο σημαντικό είναι να μπορεί να στέκεται σαν μια προλεταριακή οργάνωση, όχι μόνο απέναντι στον κύριο εχθρό, το σοσιαλφασισμό, αλλά και απέναντι στη φιλελεύθερη αστική τάξη που εδώ και χρόνια πουλάει την ίδια της την τάξη και τη χώρα τρέχοντας δουλικά πίσω από τους σοσιαλφασίστες και πράκτορες ηγέτες της.

Αυτό που πρέπει να δούμε καθαρότερα σαν πολύτιμη εμπειρία αυτής της εκλογικής μάχης είναι το πόσο επιθετικά φασιστικός ήταν ο πολιτικός και οργανωτικός μηχανισμός του στρατοπέδου του “όχι”. Αποδείχτηκε ότι αυτό το στρατόπεδο φτιάχνει πια συνειδητά και οργανώνει μηχανισμούς φασιστικής δικτατορίας. Αυτό φάνηκε από το ότι έριξε παντού τη γραμ-

μή από τις παρέες ως το διαδίκτυο ότι η βάση του μετώπου του “ναι” αποτελείται από γερμανοτσολιάδες, δηλαδή από συνεργάτες ενός στρατού κατοχής, δηλαδή από ανθρώπους στους οποίους μπορεί και πρέπει να ασκηθεί βία. Αυτά δείχνουν ότι ο στρατός των αληθινών ταγματασφαλιτών, των ρωσόδουλων ταγματασφαλιτών που προετοιμάζουν τη δικτατορία και την κατοχή της χώρας από τα αφεντικά τους συγκροτείται δραστήρια και αρχίζει να εκγυμνάζεται στο πολιτικο-ιδεολογικό επίπεδο.

Σημειώνουμε τη μεγάλη προειδοποίηση Καμμένου ο οποίος δίπλα στον Τσίπρα είπε ότι “ο στρατός διασφαλίζει τη σταθερότητα στο εσωτερικό της χώρας”, δηλαδή η έμμεση απειλή για δικτατορία την κατάλληλη στιγμή. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να μιλήσουμε και για τη λαθεμένη εκτίμηση που κάναμε ότι ο Σύριζα είχε συμφέρον από ένα ελαφρά πλειοψηφικό “ναι” ή έστω οριακά μειοψηφικό για να μπορεί να προσεγγίσει τους 18 της Ευρωζώνης και να υποχωρήσει σε αυτούς χωρίς να εκτεθεί υπερβολικά στη βάση του Σύριζα προκειμένου η χώρα να μείνει στην Ευρωζώνη όπως εκτιμούμε ότι θέλει ακόμα η Ρωσία.

Το ότι αυτή η εκτίμηση μας διαψεύστηκε από τα γεγονότα, όπως είχε διαψεύσει και η αντίστοιχη εκτίμησή μας το Δεκέμβρη ότι ο Σύριζα δεν ήθελε εκλογές, μας δείχνει ότι **ο σοσιαλφασισμός προχωράει σε σύγκρουση με την Ευρώπη πιο γρήγορα από όσο νομίζαμε και ότι το μόνο που τον νοιάζει χάρη στην κάλυψη που έχει από τις υπόλοιπες δήθεν ελληνικές ευρωπαϊκές ηγεσίες, είναι να καταστρέψει την παραγωγή και πάνω απ όλα να παίρνει αλματώδικα θέσεις μέσα στο κράτος.** Αυτό έκανε ο Σύριζα στους 5 μήνες της εξουσίας που προσποιόταν πως διαπραγματευόταν. Αυτό πιθανά να κάνει και τώρα μη υπογράφοντας με την ΕΖ νέες συμφωνίες, είτε υπογράφοντας τες για να τις ποδοπατήσει στην πράξη, όπως έκανε με αυτήν της 20 του Φλεβάρη.

Μας παίρνει δηλαδή μετά το μεγάλο αντιευρωπαϊκό “όχι” που πήρε η κυβέρνηση για πρώτη φορά **το σοβαρό ενδεχόμενο το καθεστώς να έχει αποφασίσει ρήξη με την Ευρωζώνη, πέρασμα στη δραχμή και γοργή κίνηση πολιτικοοικονομική προς τη Ρωσία.** Μια τέτοια έξοδος είναι δύσκολο να σταθεί οικονομικά και πολιτικά χωρίς μορφές φασιστικής δικτατορίας κοινοβουλευτικού τύπου μέσω του πολυάριθμου ελληνικού φαιο-“κόκκινου” παρακράτους. Είναι ανατριχιαστική και επιβεβαιώνει αυτήν την κατεύθυνση ανάλυσης η πρόσφατη ανακοίνωση του νεοναζιστή Ντούγκιν, θεωρητικού του Πούτιν, που ανάμεσα στα άλλα λέει ότι στις **“στις 5 Ιουλίου ξεκινά η θεμελιακή διαδικασία της ευρωπαϊκής απελευθέρωσης από την δικτατορία της Νέας Παγκόσμιας Τάξης. Είναι ο δικός μας αγώνας (...), οι Έλληνες πρέπει να κατανοήσουν ότι οι Ρώσοι βρίσκονται στο δικό τους πλευρό, ότι δεν τους αφήνουμε μόνοι στα δεινά τους, ότι θα βοηθήσουμε και θα παράσχουμε κάθε στήριξη. Οι Βρυξέλλες και η φιλελεύθερη ηγεμονία επιδιώκουν να καταστρέψουν την Ελλάδα. Εμείς θέλουμε να την σώσουμε”.**

Πρέπει σε κάθε περίπτωση να ετοιμαζό-

μαστε για ανώμαλες πολιτικές εξελίξεις και να επιταχύνουμε την πάλη για τη δημιουργία ενός αντιφασιστικού μετώπου.

Πρέπει να κινηθούμε πιο γρήγορα και πιο αποφασιστικά για την αποτροπή της δικτατορίας και να απευθυνθούμε και προς τον δημοκρατικό κόσμο του “ναι” και προς τη λαϊκή βάση του “όχι” για να εμποδίσουμε την εθνική οικονομική και πολιτική αυτοκτονία, που σημαίνει την πείνα και την εθνική υποδούλωση. Το αυτοκτονικό “όχι” έχει αυτό το καλό: ότι τελειώνει να καλύπτει τους ρωσόδουλους σοσιαλφασίστες, όπως όλα τα ως τώρα “ναι”. Είναι μόνοι τους πια μπροστά στις ευθύνες τους. Μόνο τώρα μέσα στον πιο μεγάλο πόνο του λαού και του έθνους υπάρχουν συνθήκες για τη μεγάλη αντιφασιστική ενότητα. Η ΟΑΚΚΕ έχει σημαντικό ρόλο να παίξει.

Αθήνα 6 Ιούλη 2015

ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΤΩΡΑ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 3

Μετά και την εισαγγελική πρόταση για αποβολή της πολιτικής αγωγής κινδυνεύει να καταργηθεί η ελάχιστη δημοκρατική νομιμότητα στη διεξαγωγή αυτής της δίκης, να παραδοθεί όλη η διαδικασία στους ναζιστές, να διασυρθούν και να τσαλαπατηθούν για άλλη μια φορά τα θύματα και να προηλακιστούν οι υπερασπιστές τους.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καλεί όλους τους δημοκράτες να απαιτήσουν να μην περάσει η εισαγγελική πρόταση για την αποβολή της πολιτικής αγωγής, να καταδικαστούν όλοι οι κατηγορούμενοι ναζιστές, δράστες, ηγεσία και μέλη των “ταγμάτων εφόδου”, και να βγει εκτός νόμου η ναζιστική συμμορία.

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΝΕΟΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΩΝ ΕΞΟΡΓΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΨΑΡΑΔΕΣ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Μέχρι πρόσφατα η άμεση εμπειρία του λαού μας για το τι σημαίνει ρωσικού τύπου νεοαποικιακή διείσδυση στη χώρα μας ήταν πολύ περιορισμένη και γι’ αυτό αρκετός κόσμος ήταν ίσως διατεθειμένος να τη δει ακόμα και σαν κάτι θετικό για τη χώρα, σαν έναν παράγοντα ανάπτυξης και ευημερίας.

Σήμερα όμως που έχει αυξηθεί η ρωσική διείσδυση πάνω στην οικονομία για να συμπεριλάβει εκτός από τον τομέα της ενέργειας, τις τράπεζες, την αγροτική παραγωγή, το ποδόσφαιρο αλλά και μεγάλα “φιλέτα” τουριστικής γης - που αγοράζονται τζάμπα κυρίως από μια δράκα ολιγαρχών με στενότερες σχέσεις με το πολιτικό περιβάλλον του Κρεμλίνου - οι αυταπάτες έχουν αρχίσει να διαλύονται.

Οι τύποι αυτοί που αγοράζουν σε εξευτελιστική τιμή τη χώρα μας συμπεριφέρονται σαν κλασικοί αποικιοκράτες, χωρίς κανένα σεβασμό στους νόμους του κράτους και με απίστευτη αλαζονεία απέναντι στον ντόπιο πληθυσμό.

Οι κάτοικοι της Λευκάδας είναι από τα πρώτα θύματα αυτής της πικρής “γεινιάσης”. Ως γνωστό, ο ρώσος ολιγάρχης Ριμπολόβλεφ - μεγάλη λέρα, “βασιλιάς” των λιπασμάτων και ιδιοκτήτης της ποδοσφαιρικής ομάδας του Μονακό - έχει αγοράσει το μικρό λευκαδίτικο νησί Σκορπιός από την Α. Ωνάση για να το προσφέρει στην κόρη του. Αυτό που έχει εξοργίσει ιδιαίτερα τους ψαράδες του γειτονικού χωριού Νυδρί είναι η απόφασή του να περιφράξει το θαλάσσιο χώρο που βρίσκεται ανάμεσα στο Σκορπιό και τη διπλανή νησίδα Σκορπίδι αποκλείοντας τη διέλευση σε τρίτους. Έτσι λοιπόν ένα ωραίο βράδυ οι ψαράδες που είχαν βγει για δουλειά βρέθηκαν ξαφνικά αντιμέτωποι με ένα “τείχος” από φωσφορίζουσες σηματοδότες που είχαν τοποθετηθεί από άντρες της προσωπικής ασφάλειας του ολιγάρχη και τους έκλειναν το δρόμο.

“Δημιουργήθηκε σάλος με την κίνηση αυτή, καθώς δεν έχουν καμία ά-

δεια και από κανένα υπουργείο ώστε να πράξουν κατ’ αυτό τον τρόπο. Αν, όπως λένε στους ψαράδες, έχουν άδεις, να τις δείξουν. Εμείς καταγγέλλουμε αυτές τις ενέργειες και καλούμε το υπουργείο να ανακαλέσει την άδεια, αν υπάρχει, αλλιώς να παρέμβει. Καλούμε επίσης την Τοπική Αυτοδιοίκηση να λάβει τα μέτρα της, διότι αν αυτά συμβαίνουν στις πρώτες μέρες του καλοκαιριού, στη συνέχεια τι θα γίνει;” επισημαίνουν τα μέλη του Εργατικού Κέντρου Λευκάδας-Βόνιτσας για να προσθέσουν ότι μετά το σάλο που προκλήθηκε οι υπεύθυνοι ασφαλείας του Σκορπιού έχουν αρχίσει να καταφεύγουν, με την ανοχή των αρχών, σε νέες μεθόδους παρενόχλησης των ψαράδων της περιοχής, όπως είναι η χρήση προβολέων και οι απειλές σε βάρος τους (βλ. iefimerida, 4/6).

Παρόμοια περιστατικά εκτιμούμε ότι θα πληθαίνουν όσο θα εντείνεται η ρωσική οικονομική διείσδυση στην Ελλάδα. Το διακομματικό ρωσόδουλο καθεστώς, και ιδιαίτερα τα τσιράκια του Πούτιν που έχουν ανέλθει στην πολιτική εξουσία υπερφαλαγγίζοντας σε “πατριωτισμό”, δε θέλουν παρά να μετατρέψουν τη χώρα σε ένα παράδεισο για τον κάθε καγκεμπίτη ρώσο ολιγάρχη και ταυτόχρονα ένα κάτεργο για το λαό: μια χώρα που θα απαγορεύει στους ψαράδες της την πρόσβαση στη θάλασσα, θα ακυρώνει επενδύσεις στο όνομα του “ανύπαρκτου” δάσους, θα επιβάλλει στους κατοίκους της να ανέχονται τις οχληρές βεγγέρες και τα βίτσια των διεστραμμένων ρώσων κροίσων και θα δίνει στον ακόμα περήφανο λαό το θλιβερό ρόλο του υπηρέτη τους.

ISIS: ΜΙΑ ΕΠΕΚΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΣΤΟΧΩΝ

Ο κτηνώδης ναζιστικός στρατός του ISIS εξαπλώνεται σε διάφορες μουσουλμανικές χώρες, από τη Λιβύη έως το Πακιστάν. Με την απαραίτητη χρηματοδότηση του ρωσόδουλου Κατάρ, την κρυφή στήριξη των ρωσόφιλων καθεστώτων Συρίας και Ιράκ που τους επέτρεψαν να σχηματίσουν κράτος, αλλά και τον προβοκατόρικο χειρισμό της ηγεσίας Ομπάμα, οι δυνάμεις του χαλιφάτου λειτουργούν σήμερα σα μια γιγαντιαία προβοκάτσια σε βάρος της Δύσης αλλά και των χωρών του Τρίτου κόσμου που αντιστέκονται λίγο ή πολύ στο ρώσικο σοσιαλμπερλιστικό επεκτατισμό.

Η σημαντικότερη συνεισφορά του ISIS στην υπόθεση έμμεσης υπεράσπισης του Κρεμλίνου είναι, πιο συγκεκριμένα, ο αποπροσανατολισμός της Δύσης από το ύψιστης σημασίας ζήτημα του ρώσικου διαμελισμού της Ουκρανίας, ενός σταθμού για τη στρατιωτική επίθεση της Μόσχας ενάντια στην Ευρώπη. Με τη βοήθεια λοιπόν των πρακτόρων και των φίλων της μέσα στις δυτικές κυβερνήσεις η ρωσική διπλωματία κατάφερε να πείσει τις επιρρεπείς στη βρομιά μονοπωλιακές αστικές τάξεις των ΗΠΑ και ΕΕ ότι η απειλή των τζιχαντιστών είναι τόσο μεγάλη για εκείνες ώστε επιβάλλεται η δημιουργία ενός παγκόσμιου ρωσο-δυτικού μετώπου για την αντιμετώπισή τους. Για να γίνει μάλιστα πειστικότερη ως προς αυτό, οργάνωσε βάρβαρες εκτελέσεις, μαζικές σφαγές και δολοφονικές επιθέσεις σε δυτικές χώρες από αυτά τα καθάρματα σε μια προσπάθεια να πείσει την κοινή γνώμη των χωρών αυτών να αφήσουν στην άκρη το ουκρανικό και να συνεργαστούν μαζί της.

Τη γραμμή αυτή της συνεργασίας υλοποιεί με ιδιαίτερο ζήλο η ηγεσία Ομπάμα των ΗΠΑ έχοντας συμπύξει ένα μέτωπο συνεργασίας με τα φιλο-σιιτικά καθεστώτα της Μέσης Ανατολής, στο βάθος με τον άξονα Ρωσίας-Ιράν. Τα καθεστώτα αυτά καταπιέζουν απάνθρωπα το σουνιτικό ισλαμικό στοιχείο,

επιτρέποντας έτσι στους σαλαφιστές στη μορφή (πρόκειται για μια καθυστερημένη, αυστηρή εκδοχή του σουνιτικού ισλάμ) του ISIS να εμφανίζονται σαν “προστάτες” του παγκόσμιου σουνιτισμού. Όμως στην πραγματικότητα, κανένας λογικός άνθρωπος δε θα μπορούσε να υποφέρει μια ζωή κάτω από τη μπότα τέτοιων εγκληματιών γι’ αυτό ο σουνιτικός πληθυσμός της Συρίας και του Ιράκ βρίσκεται ουσιαστικά σήμερα εν μέσω δύο πυρών. Κανένας σουνίτης δε θα προτιμούσε να πολεμήσει στις τάξεις του ιρακινού στρατού και στις σιιτικές πολιτοφυλακές που τον συνοδεύουν αλλά και κανέναν δε συγκινεί η απόπειρα της Δύσης να δημιουργήσει σώματα αντίστασης στον ISIS όταν γνωρίζει ότι η πολιτική ηγεμονία μιας τέτοιας κίνησης θα βρίσκεται πάλι στα χέρια του ιρακινού καθεστώτος.

Στη Συρία οι προβοκάτορες του ISIS οδήγησαν στην πολιτική άνοδο του κουρδικού σοσιαλφασισμού του PKK για να επιταχύνουν την προσέγγιση της Άγκυρας με το Κρεμλίνο. Την ώρα που η Κύπρος συνάπτει στρατιωτική συμμαχία με Αίγυπτο και Ισραήλ, ο ISIS επανакάμπει χωρίς ουσιαστικές δυνάμεις στο Κομπανί, που βρίσκεται ανάμεσα στις δύο ελεγχόμενες από το PKK περιοχές της Συρίας στα σύνορα με την Τουρκία, για να δώσει άλλη μια ευκαιρία στον

PKK να πάρει άλλη μια νίκη γοήτρου που θα στριμώξει κι άλλο τον Ερντογάν. Αυτός με τίποτα, και σωστά, δεν δέχεται συμμαχία με το PKK στο όνομα του αντι-ISIS αγώνα του Ομπάμα. Για να βοηθήσουν τον Ομπάμα ενάντια στον Ερντογάν οι κούρδοι σοσιαλφασιστές κατηγορήσαν την τουρκική κυβέρνηση ότι επέτρεψε την είσοδο των τζιχαντιστών στο έδαφός της, μια κατηγορία πολύ σοβαρή που εάν επαληθευτεί θα απομακρύνει ακόμα περισσότερο τον Ερντογάν από τη Δύση και θα τον στρέψει ανοιχτά προς τη Μόσχα. Η συμφωνία για τον αγωγό αερίου με την Gazprom αποτελεί μια προειδοποίηση. Όχι τυχαία, η σφαγή αμάχων του Κομπανί ήταν από τις πιο αιματηρές στη σύντομη προβοκατόρική ιστορία του χαλιφάτου (βλ. El Pais, 26/6).

Στρατηγικότερο από την Τουρκία στόχο αποτελεί για τους προβοκάτορες η σχετικά ανεξάρτητη από τις υπερδυνάμεις Σαουδική Αραβία. Πρόκειται για τον πιο σφοδρό πολέμιο του ιρακινού επεκτατισμού στη Μέση Ανατολή. Ήταν ακριβώς η φιλο-ιρακινή στροφή του Ομπάμα, και κυρίως η αναθεώρηση της στάσης του ως προς το πυρηνικό πρόγραμμα της Τεχεράνης, που εξόργισε τόσο πολύ τους Σαουδάραβες ώστε να υπογράψουν συμφωνία με τους Ρώσους για επενδύσεις σε τομείς κλειδιά όπως είναι η ενέργεια, οι συγκοινωνίες, η εξερεύνηση του διαστήματος κ.ά. Αντίστροφα, παίζοντας με τα αντι-ιρακικά ανακλαστικά της σαουδαραβικής ηγεσίας, η Ρωσία του Πούτιν πρόσφερε στο Ριάντ την ψευδαισθήση μιας πολιτικής “αναβάθμισης” που θα έφερνε την Τεχεράνη σε πιο δυσχερή θέση. Για να επισπεύσουν αυτή την κίνηση οι τζιχαντιστές ανατίναξαν σιιτικό τέμενος στη

σαουδαραβική πόλη Νταμάμ. Η επίθεση - δεύτερη μέσα στο εξάμηνο - φιλοδοξεί να πυροδοτήσει το σεκταριστικό πόλεμο μέσα στη χώρα, κάτι που διευκολύνει αφάνταστα η σε εξέλιξη άδικη αλλά και ανόητη επέμβαση του Ριάντ στην Υεμένη ενάντια στους φιλο-ιρακινούς σιίτες Χούτι.

Ακόμα μακρύτερα, στα σύνορα Αφγανιστάν και Πακιστάν, οι προβοκάτορες του ISIS συγκροτούν πυρήνες και ετοιμάζουν αθόρυβα την ανάπτυξή τους εκεί προκειμένου να πλήξουν το εθνοαπεξαρτησιακό σήμερα κίνημα των Ταλιμπάν. Όσο ισχυροποιούνται στο έδαφος και καταλαμβάνουν νέες πόλεις με την ανοχή του ιρακινού και συριακού στρατού που δεν τους πολεμά αποτελεσματικά, η ακτινοβολία τους αυξάνει διεθνώς και ολοένα νέες ισλαμοφασιστικές δυνάμεις επιζητούν τη συμμαχία μαζί τους, από τη Νιγηρία ως την Ινδονησία και το Ουζμπεκιστάν. Προς το παρόν η ηγεσία των Ταλιμπάν έχει καταγγείλει τα κτήνη του ISIS. Όσο όμως αυτά θα ισχυροποιούνται η συμμαχία των πρώτων είτε με τους τζιχαντιστές, είτε με τη ρωσόδουλη κυβέρνηση του Αφγανιστάν θα γίνεται ολοένα ευκολότερη.

Οι τελευταίες συνδυασμένες επιθέσεις σε Γαλλία, Τυνησία και Κουβέιτ ρίχνουν νέο νερό στο μύλο αυτής της σύνθετης προβοκάτσιας στο μουσουλμανικό κόσμο που λειτουργεί υπέρ του άξονα Ρωσίας-Ιράν και ενάντια στη συγκρότηση ενός δημοκρατικού αντι-ισλαμοφασιστικού μετώπου μέσα στο μουσουλμανικό κόσμο που θα ήταν ο καλύτερος εγγυητής της συντριβής των καθαρμάτων του ISIS και της αποτροπής του σεκταριστικού πολέμου.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΓΟΥ ΤΑΡ

συνέχεια από τη σελ. 2

φοροποιήσουν τις πηγές απ’ όπου προμηθεύονται ενέργεια και οι ΗΠΑ χάρη στις νέες τεχνολογίες έχει μεγάλες ποσότητες σχιστολιθικού αερίου που μπορεί να πουλήσει στην Ευρώπη” (Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ, 26-3-14). Αργότερα το Ιούνη του ίδιου χρόνου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε πρόσφατα μια ολοκληρωμένη στρατηγική για την ενίσχυση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρώπης. Πιο συγκεκριμένα, η πρόταση της Κομισιόν προβλέπει μεταξύ άλλων: “Διαφοροποίηση της προέλευσης των εισαγωγών ενέργειας και των διαύλων εφοδιασμού. Το 2013, το 39% των εισαγωγών φυσικού αερίου στην ΕΕ κατ’ όγκο προερχόταν από τη Ρωσία, το 33% από τη Νορβηγία και το 22% από τη Βόρεια Αφρική (Αλγερία, Λιβύη). Η ΕΕ θα διατηρήσει τις σχέσεις της με αξιόπιστους εταίρους, παράλληλα όμως θα επιδιώξει συμφωνίες με νέες χώρες-εταίρους και διαύλους εφοδιασμού, π.χ. στην περιοχή της Κασπίας Θάλασσας” (<http://energygpress.gr/30-6-14>).

Με βάση λοιπόν αυτήν την ενεργειακή πολιτική σχεδιάστηκε από την ΕΕ ο Νότιος διάδρομος φυσικού αερίου που στην ουσία θα συγκροτηθεί από τρεις αγωγούς (τον Νότιο Αγωγό του Καυκάσου, τον Αγωγό

Φυσικού Αερίου της Ανατολίας, αλλά και τον Αγωγό της Αδριατικής), σε συνδυασμό με την ενεργειακή διασύνδεση μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας για τη μεταφορά φυσικού αερίου στην ΕΕ από την ευρύτερη περιοχή της Κασπίας θάλασσας, στον οποίο βέβαια δεν θα υπήρχε ρώσικο φυσικό αέριο. Είναι αυτονόητο ότι ο Νότιος Διάδρομος πετυχαίνει σε σημαντικό βαθμό την ανεξαρτησία της ΕΕ από την ενέργεια της Ρωσίας και αδυνατίζει ένα σοβαρό στοιχείο εκβιασμού εκ μέρους του ρώσικου ιμπεριαλισμού απέναντι στην ΕΕ.

Turkish ή Greek Stream

Στις αρχές του περασμένου Δεκέμβρη ο Πούτιν κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Άγκυρα δηλώνει: “Αν η Ευρώπη δεν επιθυμεί την υλοποίηση του σχεδίου, αυτό δεν θα υλοποιηθεί (σσ. η κατασκευή του South Stream)” (Καθημερινή, 2-12). Ταυτόχρονα “Αναζητώντας τρόπους να καλύψει το κενό που δημιουργεί η ματαίωση του South Stream, ο κ. Πούτιν ανακοίνωσε ότι θα μεγεθύνει τον υπάρχοντα αγωγό Blue Stream, ο οποίος συνδέει τη Ρωσία με την Τουρκία. Επιπλέον, ανήγγειλε ότι η Μόσχα “είναι έτοιμη να κατασκευάσει ένα άλλο σύστημα αγωγών και, αν αυτό κριθεί σκόπιμο, έναν πρόσθετο κόμβο για τους πε-

λάτες μας στη Νότια Ευρώπη, ο οποίος θα βρίσκεται σε τουρκικό έδαφος, κοντά στα σύνορα με την Ελλάδα” (στο ίδιο).

Αμέσως μετά βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ με επικεφαλής τη Βαλαβάνη, υπεύθυνη του τμήματος εξωτερικών υποθέσεων του ΣΥΡΙΖΑ, καταθέτουν επερώτηση στη Βουλή, γιατί ανησυχούν μήπως και η σημερινή κυβέρνηση δεν απαντήσει θετικά στις προτάσεις του μεγάλου αφεντικού “...Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός: 1. Πώς αντιλαμβάνεται τον επανασχεδιασμό του αγωγού που προωθεί η Ρωσία σε σχέση με τις ανάγκες, ενεργειακές και αναπτυξιακές, της ελληνικής οικονομίας και σε σχέση με τις γεωπολιτικές ισορροπίες στη περιοχή; 2. Τι προτίθεται να κάνει με τις ανωτέρω εξελίξεις και ποια η θέση της Ελληνικής Κυβέρνησης απέναντι στη προσεκτική μεν, αλλά σαφή πρόσκληση του Ρώσου Προέδρου να μη μείνει η χώρα μας έξω από τις σχετικές διεργασίες; 4. Προτίθεται να κάνει σαφές στους εταίρους ότι προηγείται το συμφέρον της Ελλάδας και ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή που δοκιμάζεται βίαια η ελληνική κοινωνία; Αν ναι, με ποιο τρόπο σκοπεύει από κοινού με άλλες ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις να το θέσει στα όργανα και στους θεσμούς της Ε.Ε.” (Αυγή, 10-12-14). Η Βαλαβάνη λοιπόν ταυτίζει τα συμφέροντα της χώρας μας με τα γεωπολιτικά συμφέροντα της

Ρωσίας και καλεί την κυβέρνηση να αναλάβει πρωτοβουλίες μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την υλοποίησή τους.

Η πρόταση αυτή του Πούτιν -όταν ο ΣΥΡΙΖΑ βρέθηκε πια στην εξουσία- βρήκε τον καλύτερο και φανατικότερο υποστηρικτή της, στο παλιό δεξί χέρι του Χ. Φλωράκη, του εκ των ηθικών αυτουργών της δολοφονίας του ηγέτη του αληθινού ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη, τον Λαφαζάνη. Στις 21 Απριλίου ο επικεφαλής της Gazprom Μίλερ επισκέπτεται την Ελλάδα και είχε συνομιλίες με Τσίπρα και Λαφαζάνη. “Πηγές που μετείχαν στις συναντήσεις ανέφεραν ότι συμφωνήθηκε η σύσταση ομάδας εργασίας για την προώθηση του αγωγού μεταφοράς ρωσικού αερίου μέσω Ελλάδας προς την Ευρώπη, τον καθορισμό του χρονοδιαγράμματος και ενός “οδικού χάρτη” που θα περιγράφει τις αρμοδιότητες κάθε πλευράς. Δεν απέκλεισαν επίσης την υπογραφή σχετικής συμφωνίας” (<http://news247.gr/21-4>). Όπως δήλωσε στη σε συνέντευξη τύπου που ακολούθησε ο Λαφαζάνης: “Η συνεργασία στον ενεργειακό τομέα μεταξύ Ελλάδας και Ρωσίας έχει ιδιαίτερη σημασία για εμάς. Συνεχίζουμε τις συζητήσεις και ελπίζουμε σύντομα να καταλήξουμε σε συμφωνία που θα έχει οφέλη για τον ελληνικό λαό. Μια δυνατή ελληνορωσική σχέση μπορεί να αλλάξει την εικόνα στην περιοχή μας και στον ευρωπαϊκό χώρο” (στο ίδιο). Ήταν τότε που

συνέχεια δίπλα

Δημοκρατία της Μακεδονίας: Ομπάμα, Γιούνκερ και Έλληνες σοσιαλφασίστες στέλνουν τον σοβινιστή Γκρουέφσκι στη Ρωσία

Η πολιτική κρίση που έχει ξεσπάσει τον τελευταίο χρόνο και έχει Ηοξυνθεί ακόμη περισσότερο τους τελευταίους μήνες στη Δημοκρατία της Μακεδονίας επιταχύνει απλώς τη διαδικασία απομάκρυνσης της πολιτικής ηγεσίας της γειτονικής χώρας από το φιλοευρωπαϊσμό και την προσέγγισή της με τη ρώσικη φασιστική υπερδύναμη.

Και ως γνωστόν η προσέγγιση με τη συγκεκριμένη νεοχιτλερική υπερδύναμη, τον πλέον επικίνδυνο ιμπεριαλιστικό πόλο της εποχής μας, ταυτίζεται μακροπρόθεσμα με την απορρόφηση και τελικά με την αποικιοποίηση.

Στη Μακεδονία κυβερνά ένα κόμμα της κλασικής - παλιού τύπου δεξιάς, το κόμμα του σημερινού πρωθυπουργού της χώρας Νικόλα Γκρουέφσκι. Ο τελευταίος σε ζητήματα πολιτικής φυσιογνωμίας παρουσιάζεται ως νεοσυντηρητικός και εθνικιστής. Έχει προχωρήσει μάλιστα και σε μια εκστρατεία "εξοπλισμού" της γειτονικής χώρας και ειδικά της πρωτεύουσάς της (Σκόπια) με ομοιώματα αρχαίων μακεδονικών και ρωμαϊκών έργων τέχνης και αρχιτεκτονικής. Πρόκειται για ένα βήμα πίσω σε σχέση με τη δημοκρατική πολιτική του πρώτου προέδρου της Μακεδονίας, Κίρο Γκλιγκόροφ, που τοποθετούσε τα γεννητούρια του μακεδονικού έθνους στη σύγχρονη εποχή και ξεσκέπαζε έτσι τους μύθους των Ελλήνων σοβινιστών και φασιστών ότι τάχα η Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει "επεκτατικές βλέψεις" προς τη χώρα μας στο όνομα αρχαίων μύθων.

Ωστόσο, τόσο η δημοκρατική - εκσυγχρονιστική πλευρά της αστικής τάξης που κάποτε είχε αρχηγό της τον Γκλιγκόροφ, όσο και η πιο καθυστερημένη πολιτικά, εθνικιστική τάση Γκρουέφσκι ήταν - γενικά - μαχητικά φιλοδυτικές και κατάγγελλαν πάντα - και δίκαια - την Ελλάδα ότι με το εντελώς ψευδεπίγραφο ζήτημα του "ονόματος της Μακεδονίας που είναι η ψυχή μας" έκοβε εντελώς αδικαιολόγητα τους δεσμούς της μικρής σλαβικής χώρας με την Ευρώπη.

Η ΟΑΚΚΕ από το 1992 ακόμα κατάγγελλε ότι ο ελληνικός σοβινισμός χρησιμοποιούνταν από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό σαν πιστό σκυλί του ώστε η Μακεδονία να απορροφηθεί από το ορθόδοξο τόξο Σερβίας - Ελλάδας και να κοπούν οι δεσμοί της με τη δημοκρατική Ευρώπη.

Κατάγγελλε ακόμη ότι, όταν αυτό θα γινόταν κατορθωτό, ξαφνικά θα άρχιζαν από πλευράς των Ελλήνων σοσιαλφασιστών κυβερνητών οι γλύκες και οι αγάπες, τα "όλοι αδέρφια Μακεδόνες είμαστε" και ο νέος ψευδοδιεθνισμός, που είναι η άλλη όψη του κτηνώδους επιθετικού σοβινισμού. Αυτά η ΟΑΚΚΕ τα είχε πει επίσης σε ανύποπτο χρόνο (πριν τις εκλογές του "λεφτά υπάρχουν" το 2009, στην κεντρική πολιτική ομιλία του γραμματέα της για την τηλεόραση, που υπάρχει και σήμερα στο youtube). Ήδη αυτή η επιχείρηση έχει ξεκινήσει από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Ηγέτης της αμφισβήτησης του εθνικιστή αλλά μέχρι χτες φιλοδυτικού Γκρουέφσκι είναι ο αρχηγός της Σοσιαλδημοκρατικής Ένωσης Μακεδονίας, Ζόραν Ζάεφ. Αυτός πράγματι έχει μια στελεχική, αλλά και οπαδική βάση πιο προο-

δευτική από εκείνη του Γκρουέφσκι, αφού ηγείται του πάλοι ποτέ ρεύματος Γκλιγκόροφ. Ωστόσο, όλη του η επίθεση είναι ακριβώς του τύπου "ρώσικης σκούπας", ώστε ο Πούτιν να μαζέψει τον Γκρουέφσκι σαν φαράσι: κατηγορίες χωρίς πολιτικό - ιδεολογικό βάθος, αλλά με γενικές κορώνες για διαφθορά, αποκάλυψη μυστικών ηχογραφημένων συνομιλιών του Γκρουέφσκι και υπουργών του, που ο Ζάεφ δεν αποκαλύπτει ποτέ από πού τις προμηθεύτηκε, πρόσκληση των Αμερικανών αλλά και της Ε.Ε. να παρευρίσκονται ανοιχτά σε κάθε πολιτική διαβούλευση των πολιτικών αρχηγών της Μακεδονίας, πράξη που καθιστά τον Γκρουέφσκι όμηρο και κηδεμονούμενο και τον στριμώχνει στον τοίχο.

Την ίδια ώρα, ξαφνικά και από το πουθενά, και ενώ ακόμη και οι ηγέτες του αντιδραστικού αλβανικού αντάρτικου στο βορρά της Μακεδονίας το 2001 όπως ο Αλί Αχμέτι (συγκυβερνών με τον Γκρουέφσκι Αλβανός πολιτικός ηγέτης στη Μακεδονία) έχουν αποδεχθεί την ακεραιότητα της χώρας και δεν θέτουν πια θέμα απόσχισης και ένωσης με Κόσοβο και Αλβανία, μια ομάδα παλιών ουτσεκάδων εισήλθε από το έδαφος του Κόσοβου στη Μακεδονία κι έστησε ολάκερη μάχη μέσα στην πόλη Κουμάνοβο, αναθερμαίνοντας την εσωτερική εθνικτική διαμάχη της σλαβικής μακεδονικής πλειοψηφίας και της αλβανικής μειονότητας.

Αμέσως η Ρωσία εμφανίστηκε δήθεν αθώα στο προσκήνιο και, όπως κάνει πάντα, είπε με διπλωματική γλώσσα: "σα να μας φαίνεται ότι οι Αμερικάνοι, που έχουν παίξει με τον αλβανικό εθνικισμό το '99 στο Κόσοβο, παίζουν παιχνίδι για να εξάψουν τα όνειρα της Μεγάλης Αλβανίας, για να μας κόψουν τον αγωγό που θα περνάει από Ελλάδα και Σερβία και τον οποίο ο Γκρουέφσκι γλυκοκοιτάει και σκέφτεται να τον αφήσει να περάσει μέσα κι από τη Μακεδονία".

Ο Γκρουέφσκι δεν κατηγορήσε τη Δύση, δηλώνοντας σε σχετικές ερωτήσεις ότι είναι ανυπόστατες οι αιτιάσεις ότι τα γεγονότα στη χώρα του με αντιπολίτευση και ουτσεκάδες ήταν δυτική προβοκάτσια. Ωστόσο, στις διαδηλώσεις των οπαδών του, που έγιναν σαν απάντηση στις τύπου "Αγανακτισμένων" αντικυβερνητικές διαδηλώσεις του Ζάεφ, η σέρβικη σημαία και οι φωτογραφίες του Πούτιν πήγαιναν σύννεφο!

Η πάντα ρωσόφιλη (σε μερικές της πτυχές και ρωσόδουλη) σερβική πολιτική ηγεσία διπλάρωσε τον Γκρουέφσκι παρέα με τον "αιώνιο" κνίτη, ανοιχτό ρωσόδουλο-υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας Κοτζιά και άρχισαν να του τάζουν πολιτική στήριξη, βοήθεια, άρση εμποδίων και στραγγαλισμού της μικρής Μακεδονίας, αρκεί - προφανώς - να συνεχίσει και να

εμβαθύνει τη ρώσικη στροφή του.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμη και πέρσι η Μακεδονία είχε σταθεί στο πλευρό της Δύσης, υπερψηφίζοντας στον ΟΗΕ το ψήφισμα κατά της ρώσικης κατοχής στην Ουκρανία. Ωστόσο, η βρώμικη "αρθρονοϊξιάτικη" πολιτική Ομπάμα, δηλαδή η υποστήριξη σε κάθε βρώμικο σοσιαλφασιστικό κίνημα με φιλελεύθερη φασάδα ενάντια σε εσωτερικά αυταρχικούς ηγέτες μικρών χωρών του Τρίτου Κόσμου (π.χ. Μπεν Άλι, Μουμπάρακ, Καντάφι, Ερντογάν) που όμως είναι εθνοανεξαρτησιακοί σε διεθνές επίπεδο, δούλεψε και στη μακεδονική περίπτωση: τόσο οι ΗΠΑ, όσο και η εντελώς βρώμικη και φιλορώσικη γραφειοκρατία της "υπουργού Εξωτερικών" της Ε.Ε. και υφιστάμενης του Γιούνκερ, Μογκερίνι, στάθηκαν αμέσως στο πλευρό του Ζάεφ και ζητούν συνεχώς από τον Γκρουέφσκι, ο οποίος είναι εκλεγμένος με ευρεία πλειοψηφία, να υποταχθεί στις πραξικοπηματιστικές απαιτήσεις του πρώτου.

Ο πρωθυπουργός της Δημοκρατίας της Μακεδονίας έχει δεχτεί εκλογές μέχρι τον Απρίλιο του 2016, ωστόσο τώρα ο Ζάεφ (που μοιχοκόταρει το κοινοβούλιο από το 2014) βάζει νέους όρους για εκλογές από

υπηρεσιακή κυβέρνηση, ζητώντας ουσιαστικά ταπεινώση του Γκρουέφσκι, με τις φιλορώσικες (ή έστω υφροσιακές προς τη Ρωσία) κλίκες που αλωνίζουν στη διαχείριση της αμερικανικής και ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής να μην παίρνουν καθαρή θέση και τελικά να σπρώχνουν τον Γκρουέφσκι στην αγκαλιά της Μόσχας και - σε τελική ανάλυση - σε ακόμη μεγαλύτερο εσωτερικό αυταρχισμό (που είναι, μαζί με τον ιδεολογικά πολύ αντιδραστικό εθνικισμό του, η αχίλλεια φτέρνα του).

Όπως και να έχει ωστόσο, το ζήτημα δεν έχει κλείσει. Η μακεδονική αστική τάξη έχει πολύχρονη εμπειρία από τα παιχνίδια των Ελλήνων τραμπούκων εκβιαστών, που ξαφνικά της κάνουν τον φίλο στο βρώμικο πρόσωπο του Κοτζιά.

Έχουμε δει επίσης, ακόμη και ιδιαίτερα φιλορώσους εθνικιστές διχτάτορες, όπως ο Λουκασένκο της Λευκορωσίας, να παίρνουν τις αποστάσεις τους από τον Πούτιν όταν καταλαβαίνουν ότι εκείνος είναι ικανός να τους πουλήσει και να τους ρίξει, σε συνεργασία με τη μυωπική επεμβατική Δύση, μέσα σε πέντε λεφτά.

ΟΙ ΦΑΙΟ-"ΚΟΚΚΙΝΟΙ" ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΒΙΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΑΛΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ

Παρ' όλες τις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ, η διακυβέρνησή του εξαίσεται σε αποθέωση του νεποτισμού και της αδιαφάνειας στη στελέχωση της δημόσιας διοίκησης. Από τις πρώτες κιόλας μέρες παρακολουθούμε τη σπουδή με την οποία η κυβέρνηση επιχειρεί να ελέγξει τον κρατικό μηχανισμό στελεχώνοντάς τον με "υμετέρους" -κομματικούς, συγγενείς και φίλους - και παύοντας με το έτσι θέλω τα ενεργά του στελέχη ξεκινώντας από τους γ.γ. και τους συμβούλους των υπουργείων και φτάνοντας μέχρι την καλλιτεχνική διεύθυνση του Εθνικού Θεάτρου η οποία άλλαξε μέσα σε μια νύχτα ύστερα από απαίτηση του υφυπουργού πολιτισμού. Ένα πρόσφατο κρούσμα αυτής της τάσης έρχεται από το χώρο της υγείας με τον αρμόδιο υπουργό να καρατομεί εντελώς αυθαίρετα τις διοικήσεις των δημόσιων νοσοκομείων.

"Με τροπολογία που κατέθεσε το βράδυ της Τρίτης ο υπουργός κ. Κουρουμπλής σε σχέδιο νόμου του υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης για τον Κώδικα Ιθαγένειας ζητεί να του δοθεί νομοθετική εξουσιοδότηση ώστε να μπορεί να αποπέμψει χωρίς αιτιολογία και χωρίς αποζημίωση τους διοικητές και τους αναπληρωτές διοικητές των νοσοκομείων" γράφει το Πρώτο

Θέμα στις 24/6. Έτσι, εν μέσω της θητείας τους - που ο υπουργός ζητά από δω και μπρος να μειωθεί από 3 σε 2 έτη - τα εν λόγω στελέχη διώχνονται από τις θέσεις ευθύνης που τους είχαν ανατεθεί επειδή κάποιος έτσι αποφάσισε και έτσι διέταξε όταν ο νόμος τοποθέτησής τους όριζε ότι αυτό μπορούσε να γίνει μόνο εφόσον αξιολογηθούν και κριθούν ακατάλληλα και μάλιστα ότι, εκτός εάν συντρέχει κάποιος πολύ σοβαρός λόγος για το αντίθετο, δικαιούνται και αποζημίωση.

Για τις αυθαίρετες ενέργειές του ο υπουργός επικαλείται την ανάγκη "εύρυθμης λειτουργίας" των νοσοκομείων και την "αδυναμία άσκησης των καθηκόντων" των διοικητών και υποδιοικητών. Στην πραγματικότητα, το φαιο-"κόκκινο" καθεστώς θέλει τον απόλυτο έλεγχο των κρατικών δομών, και όχι διοικήσεις που θα μπορούσαν να προκαλέσουν πολιτικό πρόβλημα στην κυβέρνηση π.χ. καταγγέλλοντας τα προβλήματα χρηματοδότησης που η ίδια προκαλεί, ή μην καλύπτοντας τα ρουσφέτια ΣΥΡΙΖΑ στο συγκεκριμένο χώρο και την καθεστωπικά οργανωμένη διαφθορά, ή ερχόμενες σε αντιπαράθεση με τις τραμπούκικες εισβολές των ναζί στα νοσοκομεία. Είναι η αρχή για την επιβολή ενός καθεστώτος τρόμου σε ολόκληρο το δημόσιο που θα συνοδεύεται από τη μεγαλύτερη διαφθορά και σαπίλα που έχουμε δει ποτέ.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
[http:// www.antinazi.gr](http://www.antinazi.gr), e-mail: info@antinazi.gr

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr), e-mail: info@oakke.gr